

**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1947:54
KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET

ELKRAFTUTREDNINGENS REDOGÖRELSE NR 2: 25

REDOGÖRELSE

FÖR

DETALJDISTRIBUTÖRERNA SAMT DERAS RÅKRAFTKOSTNADER OCH PRISER VID DISTRIBUTION AV ELEKTRISK KRAFT

Norrbottnens län

S T O C K H O L M

1 9 4 7

Statens offentliga utredningar 1947

Kronologisk förteckning

1. Kollektiv tvätt. Betänkande med förslag att underlätta hushållens tvättarbete. Heggström. xv. 284 s. S.
2. Betänkande angående fiskerinäringens efterkrigsproblem samt den prisreglerade verksamheten på fiskets område. Antonsons, Göteborg. 325 s. Jo.
3. Elkraftutredningens redogörelse nr 1. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Inledande översikt. Sv. Tryckeri AB. 84 s. K.
4. Betänkande med förslag till standardtariffer för detaljdistribution av elektrisk kraft. Heggström. 126 s. K.
5. 1944 års militärsjukvårdskommittés betänkande. Del 2. Beckman. 170 s. F6.
6. Betänkande med förslag till geofysiskt observatorium i Kiruna m. m. Idun. 64 s. K.
7. Betänkande med förslag angående lantmäteripersonalens organisation samt avlöningsförhållanden m. m. Marcus. 132 s. Jo.
8. Betänkande med förslag angående fiskets administration m. m. Kihlström. 165 s. Jo.
9. Betänkande om tandläkarutbildningens ordnande m. m. Del 3. Tandläkarinstitutens organisation m. m. Beckman. 166 s. E.
10. Betänkande med förslag rörande civilförsvarets organisation m. m. Beckman. 262 s. S.
11. 1940 års skolutrednings betänkanden och utredningar. 8. Utredning och förslag rörande vissa socialpedagogiska anordningar inom skolväsendet. Idun. 148 s. E.
12. Ungdomens fritidsverksamhet. Ungdomsvårdskommitténs betänkande del 4. V. Pettersson. 392 s. Ju.
13. Betänkande med utredning rörande riksräkenskapsverkets organisation. Marcus. 114 s. Fl.
14. Handeln med olja. Betänkande med förslag avgivet av oljeutredningen 1945. Heggström. 343 s. 4 pl. Fo.
15. 1941 års lärarlönesakkunniga. Betänkande med förslag till lönerreglering för övningslärare. Sv. Tryckeri AB. 370 s. Fl.
16. Förslag till konvention mellan Sverige, Danmark och Norge om erkännande och verkställighet av domar i brottmål m. m. Norstedt. 24 s. Ju.
17. Stöd åt utvecklingshämmande ungdom. Ungdomsvårdskommitténs betänkande del 5. V. Pettersson. 144 s. Ju.
18. Kommitténs för partiellt arbetsföra betänkande. 2. Förslag angående yrkesvägledning och yrkesutbildning för partiellt arbetsföra m. m. Katalog och Tidskriftstryck. 324 s. S.
19. Kompetensfordringar för statliga, vissa halvstatliga och kommunala tjänster samt sådana yrken och befattningar, för vilkas utövande kräves av statlig myndighet utfärdad behörighetsförklaring eller legitimation. V. Pettersson. 288 s. S.
20. Elkraftutredningens redogörelse nr 2: 15. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Älvsborgs län. Beckman. 48 s. K.
21. Socialvårdskommitténs betänkande. 15. Utredning och förslag angående särskilda barnbidrag och bidragsförskott m. m. V. Pettersson. 114 s. S.
22. Betänkande med förslag till ändrad lagstiftning angående handel med skrot, lump och begagnat gods. Sv. Tryckeri AB. 125 s. H.
23. 1945 års lönekommitté. 2. Betänkande med förslag till statens allmänna avlöningsreglemente m. m. Marcus. 289 s. Fl.
24. Betänkande rörande ett centralt arbetsmarknadsorgan. Norstedt. 220 s. S.
25. 1945 års akademikerutredning. Norstedt. 64 s. E.
26. Slutbetänkande avgivet av bostadssociala utredningen. Del 2. Saneringen av stadssamhällets bebyggelse. Organisationen av låne- och bidragsverksamheten för bostadsändamål. Idun. 598 s. S.
27. Betänkande med förslag till ändrad ordning beträffande vissa helgdagar. Katalog och Tidskriftstryck. 75 s. E.
28. Stuveriverksamheten i svenska hamnar. Heggström. 110 s. H.
29. Valfärdsanordningar för sjöfolk i hamn. Heggström. 118 s. H.
30. Betänkande med förslag till lag om regionkommuner m. m. Beckman. 214 s. S.
31. Betänkande med förslag angående utbildning av befäl för handelsflottan m. m. Idun. 264 s. H.
32. Utredning med synpunkter på sågverksdriften i Norrland och förslag angående inrättande av en central sågverksskola. V. Pettersson. 150 s. 1 karta. Jo.
33. Redogörelse i sammandrag för utredning rörande planering av jordbruket och skogsbruket i Nedertorneå kommun. V. Pettersson. 177 s. 6 pl. 1 karta. Jo.
34. 1940 års skolutrednings betänkanden och utredningar. 9. Gymnasiet. Idun. 622 s. E.
35. Elkraftutredningens redogörelse nr 2: 12. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Malmöhus län. Beckman. 43 s. K.
36. Vid andra riksskogstaxeringen av Norrland åren 1938—42 använd metodik och härom vunna erfarenheter. Redogörelse avgiven av 1937 års riksskogstaxeringsnämnd. V. Pettersson. 205 s. Jo.
37. 1945 års skogshärbärgesutrednings betänkande. Del 1. Utredning rörande bostads- och levnadsförhållandena på hemmanskogarna med förslag till åtgärder för bostadsbeståndets komplettering och förbättrande. Idun. 301 s. S.
38. Lagberedningens förslag till jordabalk. 1. Norstedt. 313 s. Ju.
39. Supplement nr 7 till Sveriges familjenamn 1920. Statens Reproduktionsanstalt. 112 s. Ju.
40. Elkraftutredningens redogörelse nr 2: 11. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Kristianstads län. Beckman. 40 s. K.
41. Statsmakterna och folkhushållningen under den till följd av stormaktskriget 1939 inträdda krisen. Del 7. Tiden juli 1945—juni 1946. Idun. 449 s. Fo.
42. Betänkande angående organisationen av försöksverksamheten på jordbrukets område. Katalog och Tidskriftstryck. 252 s. Jo.
43. Betänkande med förslag om upphävande av äldre giftermålsbalken. Norstedt. 72 s. Ju.
44. Kommitténs för partiellt arbetsföra betänkande. 3. Statens sjukhusutrednings av år 1943 betänkande. 3. Utredningar och förslag angående sysselsättnings- och arbetsterapi vid vissa sjukhus och vårdanstalter m. m. Katalog och Tidskriftstryck. 176 s. 8 pl. I.
45. Polisen och allmänheten. Betänkande med förslag till tjänstereglemente för polisväsendet. Idun. 126 s. I.
46. Betänkande angående familjeliv och hemarbete. Beckman. 320 s. S.
47. Fiskerättskommitténs förslag till fiskelag jämte därmed sammanhängande författningar. V. Pettersson. 568 s. 2 pl. Jo.
48. Elkraftutredningens redogörelse nr 2: 8—10. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Kalmar län, Gotlands län och Blekinge län. Beckman. 68 s. K.
49. 1940 års skolutrednings betänkanden och utredningar. 10. Flickskolan. Idun. 253 s. E.
50. Sysselsättningsförhållandena inom varuhandeln. Beckman. 197 s. E.
51. Betänkande om granskning och antagning av läroböcker. Heggström. 137 s. E.
52. Möbler. Betänkande avgivet av 1946 års möbelutredning. Stockholms Bokindustri AB. 368 s. H.
53. Kommunallagskommitténs betänkande 1 med förslag angående ändringar i kommunallagarnas bestämmelser om borgerlig primärkommuns kompetens och om kvalificerad majoritet. Idun. 216, 72^a s. I.
54. Elkraftutredningens redogörelse nr 2: 25. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras råkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Norrbottens län. Beckman. 41 s. K.

Anm. Om särskild tryckort ej anges, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. E. = ecklesiastikdepartementet, Jo. = jordbruksdepartementet.

EELKRAFTUTREDNINGENS REDOGÖRELSE NR 2: 25

REDOGÖRELSE

FÖR

DETALJDISTRIBUTÖRERNA SAMT DERAS RÅKRAFTKOSTNADER OCH PRISER VID DISTRIBUTION AV ELEKTRISK KRAFT

Norrbottens län

STOCKHOLM 1947
K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI
[1562 47]

REDOGÖRELSE
FÖR
DETALJSTYRNINGEN
SÅVÄLS SOM FÖR
OCH FÖR
AV FÖRSTÄLLNINGEN

ÅR 1911

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sid.
Inledning	5
Detaljdistributörerna	6
Distributionsföretagens kraftanskaffning	
Självförsörjande och råkraftinköpande företag	7
Råkraftleverantörer	7
Undersökningsmaterialets omfattning	8
Råkrafttariffer	8
Medelpris för råkraft	9
Företag med höga medelpriser för inköpt råkraft	12
Kedjehandel med råkraft	14
Distributionsföretagens kraftavsättning	
Undersökningsmaterialets omfattning	18
Distributionsföretagens storlek.....	19
Tariffer	21
Specifik energiförbrukning	23
Medelpriser	25
Topprisföretag	30
Engångsavgifter.....	34
Bilaga 1. Uppgifter angående distributionsföretagen i Norrbottens län	36

FÖRKLARINGAR TILL VISSA FÖRKORTNINGAR OCH BETECKNINGAR

F	=	förbrukningsenhet
ha	=	hektar
hk	=	hästkraft
kV	=	kilovolt (= 1 000 volt)
kW	=	kilowatt
kWh	=	kilowattimme
m_0	=	medelpris vid inköp av råkraft
m_1	=	verkligt medelpris vid detaljdistribution
m_2	=	beräknat medelpris vid detaljdistribution (jämförelsepris)

Förkortningar beträffande företagens namn:

Aelf	=	Andelselektricitetsförening
Aelverk	=	Andelselektricitetsverk
Aenf	=	Andelsenergiförening
Af	=	Andelsförening
Bf	=	Belysningsförening
El.AB	=	Elektriska Aktiebolag
El.Af	=	Elektriska Andelsförening
El.Bf	=	Elektriska Belysningsförening
El.Df	=	Elektriska Distributionsförening
El.Enf	=	Elektriska Energiförening
El.F	=	Elektriska Förening
Elf	=	Elektricitetsförening
Elverk	=	Elektricitetsverk
Enf	=	Energiförening
KrAB	=	Kraftaktiebolag (Kraft Aktiebolag)
Krf	=	Kraftförening
Krst	=	Kraftstation
Krv	=	Kraftverk

Tilläggen »u. p. a.» och »m. b. p. a.» i föreningsnamn ha i förekommande fall uteslutits.

Inledning

För att möjliggöra ett bedömande av priserna på elektrisk kraft i olika orter har elkraftutredningen verkställt en undersökning av vissa förhållanden inom detaljdistributionen av elektrisk kraft i landet. Föreliggande redogörelse angående Norrbottens län grundar sig på uppgifter, som lämnats av distributionsföretagen i länet och som med några få undantag genomgående avse förhållandena år 1943. Undersökningen omfattar ej kostnaderna för kraftverkens produktion av elektrisk kraft, utan tar endast sikte på distributionsföretagens inköps- och försäljningspriser.

För det insamlade undersökningsmaterialets omfattning och de allmänna principerna vid dess bearbetande har närmare redogjorts i den inledande översikt, som framlagts såsom elkraftutredningens redogörelse nr 1 (SOU 1947:3). Åtskilliga frågor av grundläggande betydelse för bedömande av de i de särskilda länsredogörelserna intagna uppgifterna behandlas i den inledande översikten. Däri gives en kort översikt över kraftförsörjningen i Sverige med en del exempel på förhållanden inom produktionen och distributionen, som öva inflytande på priset för elektrisk kraft. Vidare redogöres för tariffernas uppbyggnad, benämning och klassificering, detaljdistributörernas organisationsformer, metoden för undersökning av kedjehandel, engångsavgifternas betydelse m. m. I den inledande översikten beskrives också huru beräkning verkställts av de olika distributionsföretagens medelpriser såväl vid inköp av råkraft (m_0) som vid försäljning i detaljdistribution dels under verkligen rådande avsättningsförhållanden (m_1), dels under förutsättning av en viss enhetlig elektrifieringsnivå (m_2). Vidare klarläggas där åtskilliga i länsredogörelserna förekommande speciella beteckningar och uttryck. Den inledande översikten förutsättes sålunda tjäna till vägledning vid studiet av redogörelserna för de särskilda länen.

En utförlig redogörelse för tariffinventeringen och den statistiska bearbetningen av undersökningsmaterialet utarbetas för varje län och tryckes i en mindre stencilupplaga. I föreliggande länsredogörelse ha i koncentrerad form sammanställts företrädesvis sådana uppgifter, som kunna förväntas ha ett mera allmänt intresse. Den fullständiga, stenciltryckta redogörelsen är avsedd att tillhandahållas myndigheter och andra, som ha behov av mera ingående uppgifter.

En sammanfattande översikt rörande distributionsförhållandena inom landet i dess helhet kommer sedermera att framläggas i form av en särskild riksredogörelse.

Detaljdistributörerna

I Norrbottens län finnas sammanlagt 140 detaljdistributörer. Förteckning över samtliga distributörers namn och adress finnes i bilaga 1, som även innehåller vissa uppgifter om distributionsföretagens inköp och försäljning av energi m. m. I förteckningen äro i bokstavsordning medtagna alla företag, som ha sina administrationsorter i Norrbottens län, och uppgifterna avse företagens hela verksamhet, även om denna delvis skulle sträcka sig utanför länet. Statens järnvägar och lotsverket, vilka ha distributionsverksamhet inom flera län, ha medtagits, ehuru administrationsorten är belägen utanför länet. I bilaga 1 redovisas dock blott den del av dessa företags verksamhet, som avser distributionen i Norrbottens län. Detsamma gäller det statliga Övre Norrlands Krv¹, som har en avsevärd distributionsverksamhet även utom länet. Statens vattenfallsverks detaljdistribution i Norrbottens län är uppdelad på distributionsnäten i Porjus, Kiruna och Seskarö. Vart och ett av dessa tre nät redovisas i det följande särskilt och här upptagas sålunda tre statliga företag. På samma sätt uppdelas Luossavaara-Kiirunavaara AB:s verksamhet på två distributionsföretag, ett i Malmberget och ett i Kiruna. Bland de 140 företag, som behandlas i föreliggande redogörelse, ingå icke de i förteckningen medtagna Keräsjoeki Älvdals Bf och Lerbäcks-Bergnäs Bf, vilka tillkommit efter år 1943.

Förteckningen upptar endast företag, som försälja elektrisk kraft för direkt detaljkonsumtion, dvs. allmänhetens förbrukning för s. k. borgerliga behov, innefattande belysning samt kraft för hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri. Uteslutna äro sålunda bl. a. dels företag, som endast leverera råkraft, dvs. vanligen högespänd kraft till en eller flera distributörer, dels företag, som endast leverera industriell kraft. Vidare ha uteslutits sådana detaljdistributörer, som tillgodose lägre antal än tre förbrukare eller som endast tillhandahålla frikraft till anställda.

Av de 140 företagen i länet, som idka detaljdistribution av elektrisk kraft, äro 3 statliga, 9 kommunala, 10 aktiebolag, 97 ekonomiska föreningar, 10 industrier, 6 enskilda personer och 5 speciella organisationer. I sistnämnda grupp ha inräknats statens järnvägar och lotsverket. Någon underhållsförening förekommer ej i Norrbottens län. För de olika företagsformerna har närmare redogjorts i den inledande översikten, kap. V.

Länets fyra städer ha alla kommunala elverk. De återstående kommunala företagen äro elverken i Arjeplog, Arvidsjaur, Gällivare, Kiruna och Malmberget, vilka i det följande inräknas bland de 136 landsbygdsföretagen i länet.

¹ Fr. o. m. den 1 juli 1946 har övre Norrlands Krv uppdelats på två förvaltningar, nämligen Norrbottens Krv, vars verksamhetsområde omfattar Norrbottens län, och Övre Norrlands Krv med verksamhet i Västerbottens, Västernorrlands och Jämtlands län.

Distributionsföretagens kraftanskaffning

Självförsörjande och råkraftinköpande företag

I Norrbottens län äro 28 av detaljdistributörerna helt självförsörjande, vilket innebär att vederbörande företag erhåller all kraft från egen kraftkälla. Av dessa äro endast de tre statliga distributionsföretagen anknutna till stamlinjenätet och återstående 25 äro sålunda fristående. Flertalet eller 105 distributionsföretag producera icke själva någon kraft utan inköpa hela sitt behov från någon råkraftleverantör. Slutligen förekomma sådana företag, som dels själva producera kraft vid egen kraftstation, dels inköpa kraft i större eller mindre omfattning, »delinköpande» företag. I Norrbottens län finnas 7 sådana företag.

Råkraftleverantörer

Som råkraftleverantörer uppträda såväl statliga och kommunala företag som aktiebolag, industrier och ekonomiska föreningar. Råkraftleverantörerna företräda med andra ord i huvudsak samma typer av företag som distributörerna.

Det statliga Övre Norrlands Krv är det största av de 15 företag, som leverera råkraft till distributörer i Norrbottens län. Av de 112 icke självförsörjande distributionsföretagen erhålla 39 råkraft direkt från Övre Norrlands Krv och de övriga från någon återförsäljare av råkraft från detta kraftverk. Bland de återförsäljande råkraftleverantörerna märkas Råneå El. Kvarn AB (numera tillhörigt statens vattenfallsverk) samt Pålänge El. KrAB, vilka förse 27 resp. 17 distributörer med råkraft. Hednorets El. Belysnings AB levererar råkraft till 6, Sikfors KrAB, som har egen kraftstation, till 5, Kalix Belysnings AB till 4 och Bodens Stads Elverk, som har egna kraftstationer, till 3 distributörer. Övriga återförsäljande råkraftleverantörer ha leveranser blott till en eller två distributörer.

I bilaga 1, kolumn 2, är för varje distributionsföretag angivet, varifrån företaget hämtar sin råkraft. Samtliga 15 råkraftleverantörer utom en — Skellefteå Stads Krv — äro tillika detaljdistributörer inom länet och återfinnas såsom sådana i kolumn 1. För Skellefteå Stads Krv är i bilagan särskilt anmärkt, huru företaget anskaffar sin råkraft. Ur bilagan kan man sålunda härleda varje distributionsföretags råkraftinköp till den ursprungliga råkraftleverantören.

Undersökningsmaterielets omfattning

I den mån ett distributionsföretag erhåller sin råkraft från egen kraftkälla ha några undersökningar om företagets råkraftkostnader ej skett. Den följande sammanställningen avser endast sådana företag, som helt eller delvis inköpa sin råkraft. Utom de självförsörjande distributionsföretagen äro vidare samtliga industrier undantagna, enär dessa i regel använda den ojämförligt största delen av inköpt råkraft i den egna rörelsen. Detsamma gäller två speciella företag, Arméns Fortifikationsförvaltning och statens järnvägar. Utanför undersökningen av råkraftpriserna ha sålunda lämnats länets 28 självförsörjande distributionsföretag (däribland de tre statliga), samt av de icke helt självförsörjande företagen 9 industrier och 2 speciella företag. Antalet företag, vilkas råkraftinköp undersökts, utgör följaktligen 101.

I bilaga 1, kolumn 3, angives för ifrågakvarande företag deras totala inköp av råkraft, uttryckt i tusental kWh (kilowattimmar). I den angivna energimängden ingår all av distributionsföretaget inköpt energi, oavsett om den samma distribueras till allmänhetens förbrukning eller delvis jämväl till industrier eller till någon återförsäljare.

Råkrafttariffer

Distributionsföretagen i Norrbottens län inköpa ofta kraft med en spänning av 10 000 à 20 000 volt vid lämplig transformatorstation på leverantörens högspänningsnät. Många företag köpa dock råkraft vid lågspänning. De tariffer, som tillämpas vid engrosförsäljning av elektrisk kraft, kunna i princip vara uppbyggda på samma sätt som de i detaljdistributionen förekommande. Vid försäljning av högspänd kraft förekommer emellertid som regel, att effektavgift ingår i tariffen, vilket är mindre vanligt beträffande detalftariffer. För de olika tariffernas typer, sammansättning och benämning har närmare redogjorts i den inledande översikten, kap. III.

Varje distributionsföretag inköper i regel all sin råkraft enligt en enda tariff. I 18 fall förekommer, att en eller flera tillsatstariffer tillämpas för kraft, som levereras enligt särskilt tilläggskontrakt eller som är avsedd till speciellt ändamål.

De typer av huvudtariffer, enligt vilka distributörerna inköpa råkraft, framgå av följande uppställning, vari angives antalet inköpande företag samt (inom parentes) den procentuella andel av all ifrågakvarande råkraft, som inköpes enligt tariffen:

Enkel energitariff	4 företag	(3 0/0)
Säsongtariff	13 »	(1 0/0)
Effekttariff	7 »	(47 0/0)
Effekttariff av utnyttjningstyp	32 »	(38 0/0)
Effektgränstariff	4 »	(8 0/0)
Effektgränstariff av utnyttjningstyp	12 »	(1 0/0)
Grundavgiftstariff av säsongtyp	29 »	(2 0/0)

Medelpris för råkraft

Med ledning av distributörernas uppgifter angående inköpt råkraft och för denna enligt vederbörlig tariff erlagd avgift under år 1943 har *medelpriset vid inköp av råkraft*, betecknat m_0 , uträknats för de olika distributionsföretagen. Vid beräkningen har hänsyn tagits till förekommande kris-tillägg på avgifterna i form av index- och kolklausuler, som tillämpas av vissa råkraftleverantörer, bl. a. av Övre Norrlands Krv.

Av de 101 företag, vartill undersökningen av råkraftpriserna hänför sig, ha 4 egen kraftstation och täcka endast delvis sitt behov av kraft genom inköp från annat håll. Storleksförhållandet mellan den inköpta kraften och den kraft, som produceras i den egna kraftstationen, kan variera mellan mycket vida gränser. Den egna kraftkällan kan vara så otillräcklig, att inköpet av kompletterande stödkraft avser mycket större kraftbelopp än den egna produktionen. Vare sig inköpet gäller stödkraft eller endast reservkraft för täckande av ett mer eller mindre tillfälligt behov vid vattenbrist, kan det egna kraftverkets resurser ha en betydande inverkan på priset för inköpt kraft. Om nämligen det köpande företaget har möjlighet att vid det egna kraftverket magasinera vatten, kan dess inköp inskränkas till sådana tider, då leverantören har god tillgång på kraft till jämförelsevis lågt pris. Saknar däremot det delinköpande företags kraftverk regleringsmöjligheter, kan det förutsättas, att inköpet måste ske under de tider, då efterfrågan på elkraft normalt är störst och att därför inköpspriset blir jämförelsevis högt. Efter-som sålunda de delinköpande företagens medelpriser ej äro helt jämförbara vare sig sinsemellan eller med de totalinköpande företagens även för de fall, då de inköpta energimängderna äro av samma storleksordning, har under-sökningen av medelpriset m_0 gjorts i första hand beträffande sådana företag, som enbart distribuera inköpt kraft. Dessa totalinköpande företag äro i Norrbottens län 97 stycken.

I tabell 1 äro de *totalinköpande* distributionsföretagen indelade i grupper efter företagsform med angivande av största och minsta totalt inköpta

Tabell 1. Medelpris (m_0) vid inköp av råkraft för totalinköpande företag

Detaljdistributörernas företagsform	Antal företag	Inköpt energi per företag (1000 kWh)			Medelpris m_0 (öre/kWh)		
		max.	min.	medel	max.	min.	medel
Kommun	6	12 777	1 067	4 398	11·0	2·5	3·2
Aktiebolag	8	3 298	172	1 142	5·3	3·5	3·8
Ekonomisk förening	82	1 897	1	165	30·0	3·6	5·4
Enskild person.....	—	—	—	—	—	—	—
Speciell	1	371	371	371	4·7	4·7	4·7
Stadsföretag	3	12 777	1 861	6 402	4·0	2·5	2·7
Landsbygdsföretag	94	4 561	1	322	30·0	2·7	4·7
Länet	97	12 777	1	510	30·0	2·5	3·9

energimängd samt högsta och lägsta förekommande medelpris inom varje grupp ävensom genomsnittligt inköpt energimängd och medelpris för de olika grupperna.

I följande *diagram 1* finnes medelpriset m_0 för de totalinköpande företagen grafiskt återgivet. Diagrammet är uppritat efter fallande medelpris med företagens inköpta energi avsatt efter den horisontala axeln. Varje företag representeras sålunda av en stapel (rektangel) med basen motsvarande den inköpta energimängden och höjden motsvarande medelpriset. Höjdlinjerna äro i diagrammet utritade endast för vissa större, däri namngivna företag. Stadsföretagens staplar äro streckade. Av diagrammet framgår, att stadsföretagen, särskilt Luleå och Piteå, uppvisa relativt låga medelpriser och stora inköpta energimängder.

Den föregående undersökningen av medelpriset m_0 hänför sig till distributörernas inköp. I *tabell 2* har samma undersökningsmaterial sammanställts i syfte att erhålla en bild av det medelpris, som råkraftleverantörerna betinga sig vid försäljning av råkraft. Leverantörerna ha sammanförts gruppvis efter företagsform. För varje grupp är angivet antalet totalinköpande distributionsföretag, som äro kunder hos någon leverantör i gruppen, den energimängd, som försäljes till största och minsta kunden och i genom-

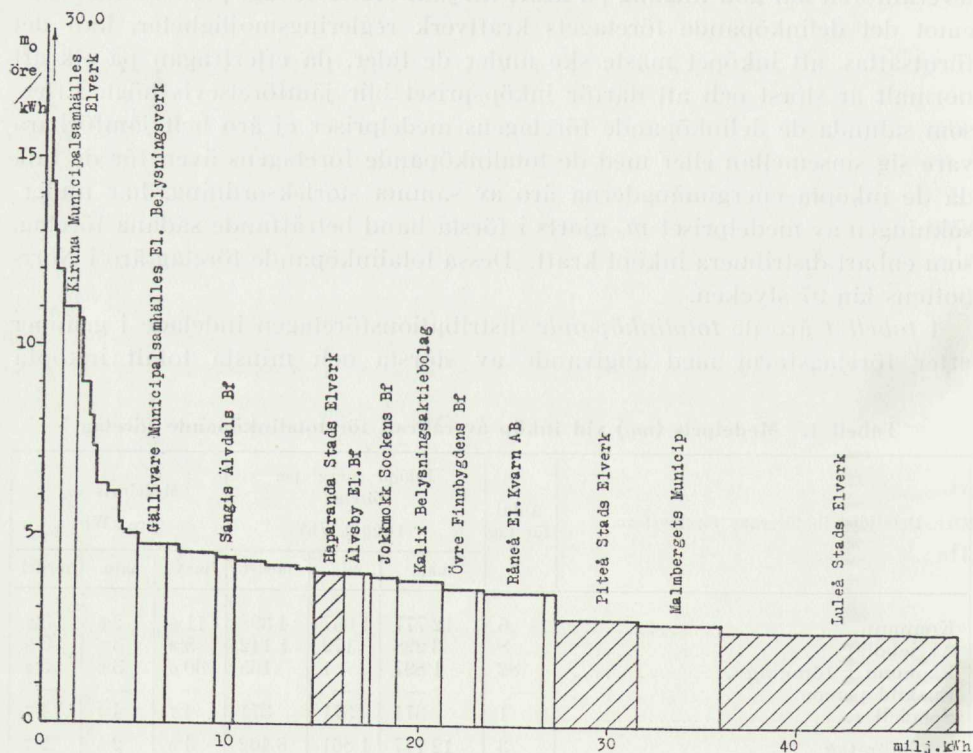

Diagram 1. Medelpris (m_0) för råkraft, avseende totalinköpande företag. (Stadsföretagens staplar äro streckade.)

Tabell 2. Medelpris (m_0) vid försäljning av råkraft till totalinköpande företag

Råkraftleverantörer		Antal inköpande företag		Försäld energi per inköpande företag (1000 kWh)			Medelpris m_0 per inköpande företag (öre/kWh)		
An-tal	Företagsform	städer	lands-bygd	max.	min.	medel	max.	min.	medel
1	Staten.....	3	—	12 777	1 861	6 402	4·0	2·5	2·7
3	Kommun.....	—	24	4 181	13	1 040	10·3	2·7	3·8
4	Aktiebolag.....	—	5	90	2	32	14·0	6·2	10·0
2	Ekonomisk förening.....	—	53	391	1	49	22·1	4·5	8·6
4	Industri.....	—	3	217	11	112	12·0	6·1	7·0
—	Enskild person.....	—	7	1 083	19	463	19·4	4·0	7·3
1	Speciell.....	—	—	—	—	—	—	—	—
15	Länet.....	—	2	13	4	9	30·0	30·0	30·0
			97	12 777	1	510	30·0	2·5	3·9

snitt till varje kund, samt högsta och lägsta tillämpade medelpris ävensom leverantörgruppens genomsnittliga medelpris för all till distributionsföretagen försäld energi. Staten redovisas såsom ensam råkraftleverantör beträffande hela leveranserna till Luleå Stads Elverk och Malmbergets Municip, ehuru dessa företag förutom från Övre Norrlands Krv inköpa en mindre del av sin råkraft från var sitt annat håll.

Största delen (87 %) av all råkraft, som försäljes till totalinköpande distributörer i Norrbottens län, levereras direkt från det statliga Övre Norrlands Krv. Av tabell 2 framgår, att statens direktleveranser av råkraft till 27 totalinköpande företag, därav 3 städer, i allmänhet avse stora kraftbelopp. Medelpriset för försäld råkraft är också genomsnittligt lägst beträffande statens direkta leveranser. Av övriga råkraftleverantörer ha industrierna genomsnittligt största avsättningen.

I diagram 2, uppritat på samma sätt som diagram 1, ha de företag, som erhålla sin råkraft direkt från Övre Norrlands Krv, utmärkts med vita och övriga företag med streckade ytor. Diagrammet visar, att största delen av råkraften levereras av Övre Norrlands Krv och att de streckade staplarna ligga till vänster i diagrammet, dvs. utmärka höga medelpriser.

De 4 delinköpande företag, för vilka råkraftuppgifter föreligga, utgöras av 1 kommunalt företag, 2 aktiebolag och 1 ekonomisk förening. Den inköpta tillskottskraften och medelpriset m_0 utgöra för det förstnämnda företaget, Bodens Stads Elverk, 6,2 milj. kWh och 2,4 öre/kWh och i genomsnitt för de tre övriga, som äro landsbygdsföretag, 0,4 milj. kWh och 4,8 öre/kWh. Dessa värden avvika sålunda icke nämnvärt från motsvarande medelvärden för totalinköpande stads- resp. landsbygdsföretag enligt tabell 1. Tre av ifrågasvarande företag med egna kraftstationer, däribland Bodens Stads Elverk, erhålla sin tillskottskraft direkt från Övre Norrlands Krv för ett medelpris av högst 6,8 och lägst 2,4 öre/kWh. Till det fjärde delinköpande företaget levererar Skellefteå Stads Krv råkraft (90 000 kWh) för ett medelpris av 6,1 öre/kWh.

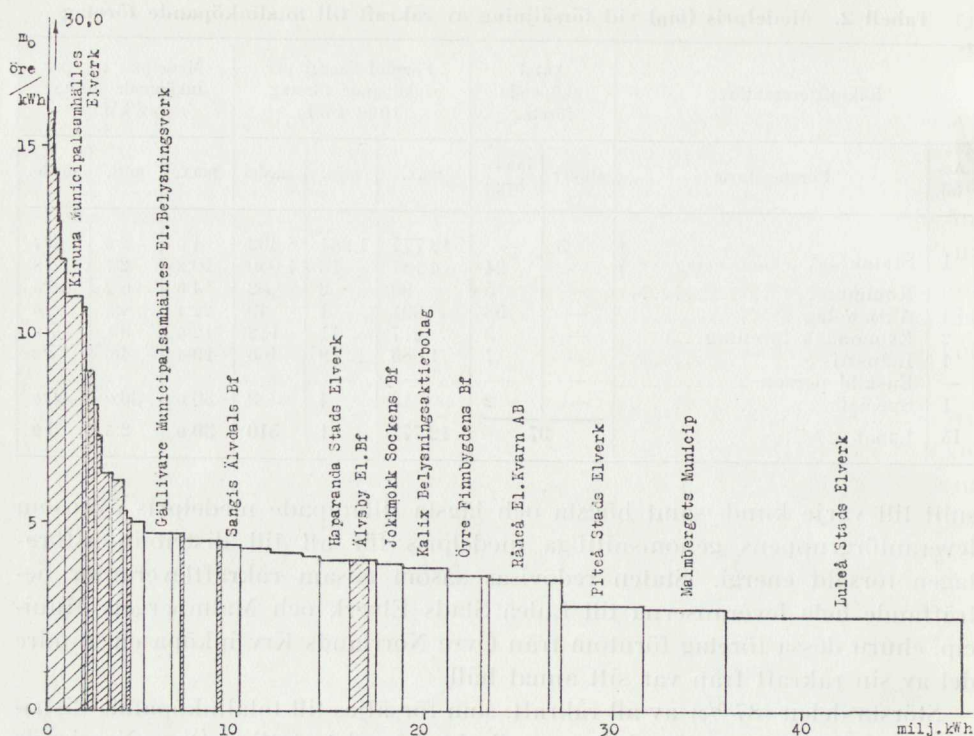

Diagram 2. Medelpris (m_0) för råkraft, avseende totalinköpande företag. (Företag, som köpa råkraft direkt från Övre Norrlands Krv. ha vita, övriga företag streckade ytor.)

Den i bilaga 1, kolumn 3, redovisade inköpta råkraften utgör sammanlagt för länet omkring 56,9 milj. kWh med ett genomsnittspris av 3,8 öre/kWh. Av nämnda råkraft faller på stadsföretagen 25,4 milj. kWh med ett medelpris av 2,6 öre/kWh och på landsbygdsföretagen 31,5 milj. kWh med ett medelpris av 4,7 öre/kWh. Att medelpriset är lägre för stads- än för landsbygdsföretag beror vanligen på, att stadsföretagen inköpa större energimängder och ha längre utnyttjningstider än landsbygdsföretagen. (Se inledande översikten sid. 58—59.)

Företag med höga medelpriser för inköpt råkraft

En sammanställning av de företag, som uppvisa höga råkraftspriser, har gjorts i tabell 3, vari upptagits alla distributionsföretag i länet, som uppvisa ett medelpris m_0 av 10 öre/kWh eller däröver, med angivande av inköpt energimängd, leveransspänning och, i de fall effekten uppmäts, utnyttjningstid samt råkraftleverantör.

Av tabell 3 framgår, att de företag, som betala höga medelpriser för råkraft, i regel inköpa mycket små energimängder. Utnyttjningstiden är därvid också som regel kort. Som jämförelse kan nämnas, att den högsta ut-

Tabell 3. Företag med höga medelpriser för inköpt råkraft

Inköpande distributionsföretag	Medel- pris m ₀ (öre/ kWh)	Inköpt energi (1000 kWh)	Leverans- spänning (volt)	Ut- nyttj- nings- tid (tim.)	Råkraftleverantör
Gullträsk Bf	30·0	4	220	·	Statens Järnvägar
Lakaträsk Bf	30·0	13	220	·	"
Sandsundets Bf	22·1	1	· ¹	·	Pålänge El. KrAB
Persö Östra Bf	21·8	2	127/220	·	Råneå El. Kvarn AB
Harads Bf	19·4	136	10 000	·	Svartlä Krv
Ryssbält Bf	16·7	23	· ¹	·	Pålänge El. KrAB
Stora Lapträsk Bf	15·4	4	· ¹	·	"
Övre Bondersbyn Bf	15·4	13	· ¹	·	"
Björknäs Bf	15·2	5	· ¹	·	"
Bredåkers Bf	14·7	74	10 000	·	Svartlä Krv
Gammelgårdens Bf	14·3	34	· ¹	·	Pålänge El. KrAB
Prästholms El.Bf	14·2	35	220/380	1 770	Råneå El. Kvarn AB
Pålänge Bf	14·1	51	· ¹	·	Pålänge El. KrAB
Stråkanäs Bf	14·1	14	· ¹	·	"
Sandö Bf	14·0	2	5 000	·	Luleå Stads Elverk
Månsby El.Bf	13·8	32	· ¹	·	Pålänge El. KrAB
Persö Södra Bf	13·8	5	127/220	·	Råneå El. Kvarn AB
Bondersby Bf	13·6	29	· ¹	·	Pålänge El. KrAB
Ytterby Bf	13·4	133	· ¹	·	"
Börjelsby Bf	13·3	30	· ¹	·	"
Kamlunge Bf	13·0	9	· ¹	·	"
Riaby Bf	13·0	23	· ¹	·	"
Skogså Bf	13·0	14	127/220	·	Råneå El. Kvarn AB
Västansfors Bf	12·2	9	· ¹	·	Pålänge El. KrAB
Kurravaara Bf	12·0	11	20 000	1 000	Jukkasjärvi Sockens Bf
Orrbyns El.Bf	12·0	45	220/380	·	Råneå El. Kvarn AB
Storöns Bf	12·0	40	· ¹	·	Pålänge El. KrAB
Persöns El.Bf	11·5	42	127/220	·	Råneå El. Kvarn AB
Karlbergs Bf	11·4	17	10 000	·	Hednorets El. Belysnings AB
Vittjärvs Bf	11·3	90	2 000	·	Bodens Stads Elverk
Altersunds och Örarnas Bf	11·2	26	127/220	·	Råneå El. Kvarn AB
Kiruna Municipalsamhälles Elverk	11·0	1 067	2 000	·	Luossavaara—Kiirunavaara AB, Kiruna
Bjurådalens Bf	10·9	68	220/380	·	Råneå El. Kvarn AB
Rutviksunds Bf	10·9	8	220/380	2 700	"
Övre Hedens Bf	10·8	7	10 000	·	Hednorets El. Belysnings AB
Buddby Bf	10·7	27	20 000	·	Bodens Stads Elverk
Kusåns Bf	10·7	11	2 10 000	·	Hednorets El. Belysnings AB
Norra Sunderbyns Bf	10·7	30	127/220	·	Råneå El. Kvarn AB
Skatamarkbygdens Bf	10·7	110	{127/220} {220/380}	·	"
Småkvarnens Bf	10·5	8	· ¹	·	Pålänge El. KrAB
Harrioja El.Bf	10·3	13	20 000	·	Övre Norrlands Krv
Rasmyran Bf	10·0	20	2 10 000	·	Hednorets El. Belysnings AB
Medeltal för länet	3·8	563	—	—	

¹ Lågspänning. Närmare uppgifter saknas.² Uppmätning sker på transformatorns lågspänningssida.

nyttjningstiden i länet, som uppvisas av Luleå Stads Elverk, är 4 800 timmar per år. Den normala utnyttjningstiden för en distributionsförening torde ligga mellan 2 000 och 3 000 timmar.

Beträffande flertalet företag med höga råkraftpriser gäller att kraften levereras vid lågspänning eller i varje fall uppmätes på transformatorns lågspänningssida. I dessa fall behöva företagen ej svara för transformatorförlusterna och råkraftpriset blir därför högre än om — såsom är regel vid råkraftleveranser — uppmätning skett vid högspänning. Leveransen från statens järnvägar avser kraft, som omformats från 15 till 60 perioder per sekund.

Samtliga råkraftleverantörer i länet ha anknytning till stamlinjenätet.

Kedjehandel med råkraft

Det är ej ovanligt, att en råkraftleverantör själv i större eller mindre grad täcker sitt behov av råkraft genom inköp och att råkraften sålunda blir föremål för kedjehandel. Med *kedjehandel* i vidsträcktaste bemärkelse avses här alla sådana fall, då försäljning av råkraft ej sker direkt från den ursprunglige råkraftleverantören till ett distributionsföretag. Såsom *ursprunglig råkraftleverantör* betraktas därvid varje företag, som antingen erhåller all sin energi från egen kraftkälla eller utgör något av de till stamlinjenätet anknutna storkraftföretagen (Övre Norrlands Krv och Skellefteå Stads Elverk). Kedjehandel i nämnda vidsträckta bemärkelse behöver ej verka fördyrande. Den kan tvärtom leda till ett förbilligande av råkraften, t. ex. då ett industriföretag, som på grund av stor energiomsättning erhåller billig råkraft, avsätter en del härav till en distributör för lägre pris än det distributören skulle fått betala vid direktköp från den ursprungliga leverantören. De allmänna synpunkterna på kedjehandel med råkraft ha närmare berörts i den inledande översikten sid. 59—61.

Av *tabell 4* framgår huru de 140 distributionsföretagen i Norrbottens län anskaffa sin råkraft. Bland de 28 företag, som erhålla kraft enbart från egen kraftstation, äro de tre distributionsföretag, som Övre Norrlands Krv representerar, inräknade.

Tabell 4. Distributionsföretagens råkraftförsörjning genom egen kraftstation, direktköp och kedjehandel

Antal detalj-distributörer	Råkraft erhålles från
28	Egen kraftstation
34	Övre Norrlands Krv direkt
5	" " " " och egen kraftstation
69	" " " öfver ett mellanled
1	" " " " " och egen kraftstation
2	" " " " två mellanled
1	Skellefteå Stads Elverk direkt och egen kraftstation
140	

Av tabellen framgår, att kedjehandel i vidsträckt bemärkelse förekommer i 72 fall, därav 70 över ett och 2 över två mellanled. I 11 av kedjehandelsfallen har antingen det inköpande distributionsföretaget självt eller något föregående mellanled därjämte egen kraftproduktion, varför i dessa fall någon renodlad kedjehandel ej kan anses föreligga.

Kedjehandelsfallen ha skärskådats ur den synpunkten, att inköpspriset för sista företaget i kedjan jämförts med det pris, som företaget beräknas fått erlagga, om det istället köpt sin kraft direkt från den ursprunglige råkraftleverantören. Detta pris har uträknats med ledning av gällande medelpriser för sådana direktköpande företag, som köpa motsvarande energimängder från samma ursprunglige råkraftleverantör. Denna metod möjliggör givetvis ej ett exakt bedömande av i vilken utsträckning kedjehandeln som sådan verkat fördyrande, enär ofta stora variationer finnas även inom de direktköpande företagens medelpriser.

En noggrann undersökning huruvida kedjehandeln verkat prisuppdrivande eller ej förutsätter en ingående teknisk-ekonomisk utredning för varje särskilt fall, vilken givetvis icke kunnat ske genom elkraftutredningens försorg. Det har emellertid ansetts önskvärt att ha tillgång till en förteckning över alla förekommande fall av kedjehandel för att underlätta senare eventuella undersökningar. I anslutning till nedanstående uppräknings göras även vissa kommentarer, baserade på tillgängligt undersökningsmaterial. Det är icke uteslutet, att en noggrann undersökning senare kan komma att i vissa fall erfordra justering av de lämnade omdömena.

I följande förteckning över kedjehandelsfall har dessa uppdelats på två grupper, nämligen *skenbar kedjehandel* och *övrig kedjehandel*. Med *skenbar kedjehandel* avses bl. a. sådan kedjehandel där återförsäljaren är ett dotterföretag till vederbörande råkraftleverantör. *Skenbar kedjehandel* anses även föreligga, där mellanledets kraftinköp är obetydligt i förhållande till dess egen kraftproduktion och det kunnat fastställas, att inköpspriset ej återverkar på försäljningspriset. Såsom *övrig kedjehandel* ha redovisats alla andra fall av kedjehandel i vidsträcktaste bemärkelse, sålunda även sådan som ej verkar prisuppdrivande.

A. Skenbar kedjehandel

- 1—27. *Övre Norrlands Krv — Råneå El. Kvarn AB — 27 föreningar.* Råneå El. Kvarn AB är numera dotterföretag till Övre Norrlands Krv.
- 28—31. *Övre Norrlands Krv — Sikfors KrAB — 4 företag.* Sikfors KrAB erhåller kraft huvudsakligen från egen kraftkälla. Den från Övre Norrlands Krv inköpta kraften utgöres av industriell kraft. (Bolaget tillämpar för övrigt vattenfallsstyrelsens normaltтарiffer vid försäljning av råkraft.)

B. Övrig kedjehandel

- 1—3. Övre Norrlands Krv — Bodens Stads Elverk — 3 företag: Buddby Bf, Buddby-Frängsmyr Bf och Vittjärvs Bf.
- 4—8. Övre Norrlands Krv — Hednorets El. Belysnings AB — 5 företag: Degerbäckens Bys Bf, Karlbergs Bf, Kusåns Bf, Rasmyrans Bf och Övre Hedens Bf.
- 9—12. Övre Norrlands Krv — Kalix Belysnings AB — 4 företag: Innanbäckens Bf, Rolfs Bf, Stenbäckens Belysningsföretag och Vallens Bf.
 I samtliga dessa fall (1—12) tillämpa mellanleden säsongtariffer av enkel energityp, som stundom medföra relativt höga medelpriser för den av föreningarna inköpta råkraften. Tarifferna måste anses mindre lämpliga.
- 13—15. Övre Norrlands Krv — Hednorets Belysnings AB — Svartlå Krv — 2 företag: Bredåkers Bf och Harads Bf. Svartlå Krv, som äges av Svanå AB, har egen kraftkälla. Enär det rubricerats som industri har dess råkraftinköp ej närmare undersökts. Föreningarnas inköpspriser (m_0) ligga högre än det beräknade medelpriset vid direktköp från Övre Norrlands Krv. Tarifferna — grundavgiftstariffer av säsongtyp, där tariffenheterarna äro effektberoende — måste anses mindre lämpliga.
- 16—17. Övre Norrlands Krv — Jukkasjärvi Sockens Bf — 2 företag: Jukkasjärvi Sockens Utbyars Bf och Kurravaara Bf.
18. Övre Norrlands Krv — Sangis Älvdals Bf — Sangis El. Bf.
 Vid återförsäljningen tillämpas i dessa tre fall (16—18) vattenfallsstyrelsens normaltariffer, varför kedjehandeln ej kan anses ha verkat prisuppdrivande.
19. Övre Norrlands Krv — Luossavaara-Kiirunavaara AB — Kiruna Municipalsamhälles Elverk. Bolaget återförsäljer råkraft enligt en enkel energitariff à 11 öre per kWh. Tariffen måste anses mindre lämplig.
- 20—21. Övre Norrlands Krv — Luleå Stads Elverk — 2 företag: Hertsö Bf och Sandö Bf.
22. Övre Norrlands Krv — Bolidens Gruv AB — Laisvalls El. Bf.
 De vid återförsäljningen tillämpade medelpriserna överensstämmer i dessa fall (20—22) i stort sett med de beräknade priserna vid direktleverans från Övre Norrlands Krv.
- 23—39. Övre Norrlands Krv — Pålänge El. KrAB — 17 företag: Björknäs Bf, Bondersby Bf, Börjelsby Bf, Gammelgårdens Bf, Kamlunge Bf, Månsby El. Bf, Pålänge Bf, Riaby Bf, Ryssbält Bf, Sandsundets Bf, Småkvarnens Bf, Stora Lappträsk Bf, Storöns Bf, Stråkanäs Bf, Västanfors Bf, Ytterby Bf och Övre Bondersbyn Bf.

Föreningarna inköpa i regel mycket små energimängder för medelpriser mellan 10,5 och 22,1 öre per kWh (jämför tabell 3). Rå-

kraften levereras till föreningarna vid lågspänning efter en grundavgiftstariff, där grundavgiften utgår efter antalet lampor (resp. hk) samt energiavgiften med 10 öre per kWh under vintern och 4 öre per kWh under sommaren. Tariffen måste anses olämplig.

- 40—41. *Övre Norrlands Krv — Statens Järnvägar — 2 företag: Gullträsk Bf och Lakaträsk Bf.* Föreningarna inköpa råkraft enligt enkel energitariff för 30 öre per kWh. Tariffen måste anses olämplig. Det höga priset sammanhänger med att kraften levereras efter omformning från 15 till 60 perioder per sekund.

Vid en jämförelse med tabell 3 framgår, att på ett undantag när samtliga de 42 distributionsföretag, vilkas medelpriser för inköpt råkraft överstiga 10 öre/kWh, beröras av kedjehandel. I 11 fall är emellertid kedjehandeln att betrakta som skenbar. De återstående 30 fallen kommenteras ovan under rubriken »Övrig kedjehandel» (nr 1, 3, 5—8, 14, 15, 17, 19, 21, 23—41). I vilken mån kedjehandeln som sådan verkat prisuppdrivande kan dock ej med bestämdhet anges, enär priset påverkas av flera andra faktorer än en eventuell mellanhandsvinst.

Trots att hälften av distributionsföretagen i länet erhålla råkraft genom kedjehandel, utgör dock den av dessa företag inköpta energimängden ej fullt 11 % av den sammanlagda energi, som alla distributionsföretag i länet inköpa. För de under B ovan angivna 40 kedjehandelsföretagen utgör motsvarande siffra 10 %.

Kedjehandelns inverkan på konsumtionspriset granskas närmare nedan i samband med undersökning av distributionsföretag med höga medelpriser.

Distributionsföretagens kraftavsättning

Undersökningsmaterialets omfattning.

Det stora flertalet distributionsföretag täcka helt eller delvis sitt behov av råkraft genom inköp av högspänd kraft, vilken efter nedtransformering till förbrukningsspänning vidarebefordras över ett distributionsföretaget tillhörigt ortsnät till allmänheten. En del distributörer förse dessutom särskilda storförbrukare, företrädesvis industrier, med elektrisk kraft. Denna avsättning avser vanligen högspänd kraft enligt särskilda tariffer och är ej medräknad i följande framställning, som endast omfattar företagens leveranser av energi för borgerliga behov (belysning samt kraft för hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri).

I bilaga 1 anges för varje företag dels den under år 1943 för borgerliga behov försålda energimängden i tusental kWh (kolumn 6), varmed avses den energi, som uppmäts vid förbrukarnas mätare, dels medelförbrukningen per enhet, dvs. den specifika energiförbrukningen (kolumn 7), dels ock medelpriserna m_1 och m_2 (kolumnerna 8 och 9).

För 18 av de 140 undersökta distributionsföretagen i länet ha uppgifter om energiavsättning, specifik energiförbrukning och medelpriser icke angivits i bilaga 1. Beträffande 14 företag saknas nämligen uppgift om försåld energi, enär ackordstariffer tillämpas och energien ej uppmätes. För återstående 4 företag (Arméns Fortifikationsförvaltning, Malmbergets Municip samt Övre Norrlands Krv:s distributionsnät i Porjus och kokströmsnät i Kiruna) ha förbruknings- och medelprisuppgifter icke medtagits, enär förbrukningsförhållandena hos dessa företag ha en alldeles speciell karaktär. Distributionen har redan från början varit inriktad på allmän användning av elkraft för bostadsuppvärmning och en specifik energiförbrukning av storleksordningen 1 000 kWh/F är därför normal, medan under vanliga landsbygdsförhållanden en specifik energiförbrukning av 65 kWh/F ansetts såsom rimlig och därför lagts till grund för beräkningen av jämförelsepriset m_2 . Den ojämförligt största uttagningen sker enligt effektgränstariffer för matlagning och uppvärmning, enligt vilka ingen kWh-avgift utgår för energi, som uttages under gränsen för abonnerad effekt. I Kiruna förekommer vid sidan av det statliga kokströmsnätet två andra företag (Kiruna Municipalsamhälles Elverk och Luossavaara-Kiirunavaara AB), som distribuera energi enbart för belysning. På grund av dessa särartade förhållanden ha förbrukningsuppgifterna för ifrågavarande 4 företag utelämnats vid den statistiska bear-

betningen av undersökningsmaterialet. De redovisas sålunda ej alls i följande diagram och uppgifterna i tabellerna 5 (under »Försåld energi»), 7 och 8 (under »verkligt medelpris m_1 ») ha endast anmärkningsvis kompletterats med hänsyn till dessa företag. I bilaga 1 ha uppgifterna i kolumnerna 6, 7 och 8 för nämnda företag angivits inom parentes. Följande redogörelse omfattar i vad den avser energiavsättning, specifik energiförbrukning och medelpriser sålunda i första hand endast 122 företag.

Distributionsföretagens storlek.

Länets 140 distributionsföretag äro av mycket skiftande storlek beträffande såväl distributionsområdenas omfattning som antal konsumenter och årligen försåld energimängd. I bilaga 1, kolumn 5, anges för varje företag antalet förbrukare, vilket motsvarar antalet hushåll i vidsträckt mening, sålunda inberäknat hantverkslokaler, butiker, samlingslokaler o. d. Det i bilagan angivna sammanlagda antalet förbrukare, 53 256, kan redan på grund härav ej direkt jämföras med den officiella statistikens uppgifter om antalet förefintliga personhushåll i Norrbottens län (46 701 st. enligt folkräkningen den 31 december 1930). I ett par fall sträcker sig dessutom distributionsområdena på båda sidor om länsgränsen och som ovan nämnts har någon uppdelning av företagens verksamhet i sådana fall som regel ej skett.

I tabell 5 äro distributörerna sammanförda i grupper efter företagsform samt i stads- och landsbygdsföretag. För varje grupp upptagas värdena för största och minsta företag inom gruppen samt medeltalet för alla företag

Tabell 5. Detaljdistributörernas distributionsområden, konsumentantal och energiavsättning

Företagsform	Antal företag	Distribuerar till nedanstående antal						Försåld energi (1000 kWh)		
		kommuner			förbrukare			max.	min.	medel
		max.	min.	medel	max.	min.	medel			
Staten.....	3	1	1	1.0	2 499	264	1 038	83	83	83
Kommun	9	2	1	1.4	5 922	225	2 125	8 486	269	2 571
Aktiebolag	10	4	1	1.8	1 705	6	804	1 974	3	726
Ekonomisk förening	97	8	1	1.2	2 876	5	189	1 106	1	104
Underhållsförening..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Industri	10	2	1	1.1	901	10	278	400	8	144
Enskild person	6	1	1	1.0	70	5	36	40	5	23
Speciell	5	·	1	·	1 046	3	324	1 063	0	123
Stadsföretag.....	4	2	2	2.0	5 922	1 750	3 386	8 486	1 348	4 530
Landsbygdsföretag..	136	8	1	1.2	2 867	3	274	1 974	0	176
Länet	140	8	1	1.3	5 922	3	363	8 486	0	322

Ann. Uppgifterna angående försåld energi avse, som ovan nämnts, endast 122 företag. Om de fyra på sid. 18 angivna företagen med effektgränstariffer utan kWh-avgift för energi under gränsen medräknas, blir medeltalet försåld energi för staten 5 220, för kommun 2 800, för speciella företag 360, för landsbygdsföretag 344 och för länet 497, allt i 1000-tal kWh.

inom gruppen icke blott beträffande antalet förbrukare och försåld energimängd utan även beträffande antalet kommuner, inom vilka företaget idkar distributionsverksamhet. Bortsett från lotsverket, statens järnvägar och Övre Norrlands Krv, som ha en flera län omspännande distribution, äro alla inom vederbörande företags distributionsområde liggande kommuner medtagna, även om de äro att hänföra till annat län. Då kommunerna ju äro av mycket skiftande storlek och företagens verksamhet kan avse större eller mindre delar av en kommun, bör antalet distributionskommuner ej uppfattas såsom ett fullgott uttryck för omfattningen av de olika företagens verksamhet. För statens järnvägar, som i tabell 5 rubricerats som speciellt företag, har antalet kommuner ej angivits. Det gäller emellertid här huvudsakligen distribution till tjänstemän, bosatta utefter järnvägen. Vid beräkningen av medeltalet förbrukare för länet resp. landsbygdsföretag har avräkning skett för de 2 499 förbrukarna inom statens kokströmsnät i Kiruna, som äro förbrukare (av belysningsenergi) jämväl hos andra företag.

Av samtliga förbrukare i länet erhålla 36 % elkraft från ekonomiska föreningar, 33 % från kommunala företag, 16 % från aktiebolag, 4 % från industrier, 3 % från speciella företag, 1 % från staten, 7 % (i Kiruna) från kommun eller industri och därjämte från staten och mindre än 0,5 % från enskilda personer. Av hela den i bilaga 1 redovisade detaljdistribuerade energien (inberäknat de inom parentes angivna värdena för Arméns Fortifikationsförvaltning, Malmbergets Municip och Övre Norrlands Krv:s nät i Porjus och Kiruna) belöper på kommunala företag 42 %, staten 26 %, ekonomiska föreningar 15 %, aktiebolag 12 % samt industrier, speciella företag och enskilda personer sammanlagt 5 %.

De största distributionsföretagen i länet med hänsyn till antalet konsumenter äro stadselverken i Luleå och Boden, som distribuera till 5 922 resp. 3 420 förbrukare. Därefter följa Övre Finnbygdens Bf, som har ett mycket vidsträckt nät och distribuerar inom icke mindre än åtta kommuner, med 2 867 förbrukare, Kiruna Municipalsamhälles Elverk och det statliga kokströmsnätet i Kiruna, som ha omkring 2 500 gemensamma förbrukare, samt Piteå Stads Elverk och Jokkmokks Sockens Bf med mellan 2 450 och 2 000 förbrukare. Den högsta energiavsättningen uppvisa det statliga kokströmsnätet i Kiruna (13,6 milj. kWh), de kommunala företagen i Luleå, Boden, Malmberget och Piteå (mellan 8,5 och 2,5 milj. kWh) samt Kalix Belysnings AB (2,0 milj. kWh) och Ekfors KrAB (1,8 milj. kWh).

En del av distributionsföretagen i länet äro mycket små. Sålunda tillgodose 24 företag, motsvarande 17 % av samtliga företag i länet, ett lägre antal än 20 konsumenter. Av dessa småföretag äro 19 ekonomiska föreningar, 2 enskilda, 1 aktiebolag, 1 industri och 1 speciell företagare. Den till konsumenterna försålda energimängden understiger 5 000 kWh i fråga om 10 företag, motsvarande 7 % av samtliga företag, nämligen 8 ekonomiska föreningar, 1 aktiebolag och 1 speciell företagare. Bland dessa senare äro ej medräknade någon av de 14 företagen med ackordstariffer, vilka dock i allmänhet ha mycket små energileveranser.

Vid jämförelse mellan stads- och landsbygdsföretagen bör iakttas, att uppgifterna för stadsföretagen inbegripa även dessa företags landsbygdsdistribution. Alla fyra stadselverken bedriva distribution jämväl i någon närliggande landskommun.

Tariffer

I den inledande översikten, kap. III, har en närmare beskrivning lämnats över förekommande typer av tariffer, dessas benämning, klassificering och beteckning med typnummer, vilket ger upplysning om av vilka beståndsdelar (fast avgift, effektagift och energiavgift) vederbörande tariff är uppbyggd. I bilaga 1, kolumn 10, har för varje distributionsföretag angivits dess tariffuppsättning genom uppräknig av typnumren på de tariffer, företaget tillämpar. Om ett företag har ett flertal tariffer, som tillhöra samma typ men äro avsedda för olika ändamål (belysning, motordrift, matlagning etc.) eller olika användningsområden (bostäder, butiker, samlingslokaler etc.), är endast ett typnummer angivet i kolumn 10. Betydelsen av de olika typnumren kan enklast utläsas med hjälp av den förklaring till tariffernas sifferbeteckning, som intagits såsom bilaga 3 till den inledande översikten.

Hos två av distributionsföretagen i Norrbottens län (Fjällbonäs Bf och Sandö Bf) förekomma inga tariffer, utan kostnaderna fördelas på förbrukarna enligt särskild uträkning. Återstående 138 företag tillämpa sammanlagt 360 tariffer, dvs. i genomsnitt nära 3 per företag. Vid 49 företag förekommer endast en tariff. Det största antalet tariffer, 19 st., uppvisar Sikfors KrAB, men i detta antal ingå även de tariffer, som tillämpats av tre belysningsföreningar, som nyligen införlivats med bolaget. De kommunala företagen ha i genomsnitt betydligt flera tariffer per företag än övriga företagsformer.

Av större intresse än det antal tariffer, varje företag uppvisar, är den eller de av företaget tillämpade tariffernas uppbyggnad. Denna åskådliggöres som ovan nämnts genom en sammanställning av tre siffror, tariffens typnummer. Av *tabell 6* framgår i vilken omfattning tariffer av olika typer tillämpas inom de skilda grupperna av distributionsföretag i länet. Tariffernas typnummer ha angivits inom parentes. En punkt i ett typnummer kan ersättas med vilken siffra som helst (utom 0 såsom tredje siffra) utan att typen ändras.

Av de 360 detaljdistributionstarifferna i länet äro 134 grundavgiftstariffer och enligt dessa uttages 35 % av all distribuerad energi. Den enkla energitariffen är den närmast vanligaste. Den förekommer i 85 fall, men endast 6 % av omsättningen sker enligt denna tariff. Säsongtariff förekommer i 48 fall med 18 % av omsättningen och ackordstariff i 39 fall, men med obetydlig omsättning. Tidspärrtariff, enkel blocktariff och effektgränstariff förekomma i mindre omfattning, men energiuttagningen enligt den sist-

Tabell 6. Antal tariffer av olika typer hos skilda företagsgrupper

Tariff typ (med typnummer)	Antal tariffer som tillämpas inom företagsgrupperna								Summa	Energi- omsätt- ning %
	staten	kom- mun	AB	ekon. före- ning	under- hålls- fören.	in- dustri	enskild	speciell		
Enkel energitariff (001, 101).....	1	17	6	41	—	13	1	6	85	6
Enkel blocktariff (002, 102).....	—	4	3	10	—	—	—	—	17	4
Polygontariff (003, 103) och utnyttningsta- riff (004, 104).....	—	—	—	1	—	—	—	—	1	0
Tidspärrtariff (005, 105)	—	6	1	10	—	1	1	—	19	3
Säsongtariff (006, 106)	1	10	3	24	—	6	4	—	48	18
Tidgränstariff (007, 107).....	—	3	—	—	—	—	—	—	3	1
Stegrabattariff (008, 108).....	—	—	—	—	—	—	1	—	1	0
Effekttariff (01., 11.)..	—	—	—	—	—	1	—	—	1	0
Effektgränstariff (04., 14.).....	1	5	—	1	—	3	—	2	12	32
Grundavgiftstariff (2., 3., 4., 5., 6.)	4	7	10	99	—	14	—	—	134	35
Ackordstariff (. . 0)....	1	8	2	16	—	4	6	2	39	11
Speciella tariffer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa tariffer	8	60	25	202	—	42	13	10	360	100
Antal företag	3	9	10	95	—	10	6	5	138	—
Antal tariffer i genom- snitt per företag ..	3	7	3	2	—	4	2	2	3	—

¹ Uppskattat.

nämnda är stor (32 % av hela omsättningen). Övriga tariff typer förekomma blott i enstaka fall och uppvisa obetydliga energiomsättningar.

Som ovan antytts förekommer, att skilda tariffer — om än av samma typ — tillämpas alltefter det ändamål, vartill energien användes. Enligt distributörernas uppgifter äro av de 360 tarifferna i länet 98 avsedda för energi till belysning och småapparater, 75 till motorer och ej ackumulerande värmeapparater, 22 till matlagning, 34 till ackumulerande värmeapparater och 107 till alla ändamål. Av de återstående avse 7 såväl belysning som motorer, 11 såväl belysning som elspisar, 4 såväl motorer som elspisar samt 2 speciella användningsändamål.

De två rikligast företrädde tariff typerna, grundavgiftstariffen och den enkla energitariffen, ha fått den allsidigaste användningen, nämligen för så gott som hela skalan av olika ändamål. Grundavgiftstarifferna ha dock företrädesvis (i 71 fall av 134) avsetts för alla tänkbara ändamål och den enkla energitariffen har oftast (i 46 fall av 85) betecknats såsom motortariff. Av de 39 ackordstarifferna äro 31 betecknade som belysningstariffer.

Efter år 1943 har på flera håll tariffomläggning skett. Sedan elkraftutredningen i januari 1947 framlagt betänkande med förslag till standardtariffer

för detaljdistribution av elektrisk kraft (SOU 1947: 4) kan förväntas, att för vanlig detaljdistribution till hushåll, jordbruk, hantverk och småindustri den i betänkandet föreslagna normaltariffen skall komma till allt allmännare användning. Normaltariffen utgöres av en grundavgiftstariff, sammansatt — förutom av en engångsavgift — av tre årligen återkommande avgifter, nämligen en abonnentavgift per mätpunkt, en grundavgift per tariffenhet och en energiavgift per kWh.

Specifik energiförbrukning

Att en bygd blivit elektrifierad innebär, att den har tillgång till elektrisk kraft. I vilken omfattning denna tillgång verkligen utnyttjas får man kännedom om genom att fastställa *den specifika energiförbrukningen*, dvs. den för bygden genomsnittliga energiuttagningen under ett år hos varje konsument eller hushåll. Då hushållen kunna vara av mycket skiftande storlek har för utredningens ändamål införts begreppet *förbrukningsenhet* (F) såsom en för hela landet gemensam måttenhet för gradering av konsumenthushållen efter deras storlek, dvs. deras elektrifieringsbehov¹. Den enskilda förbrukaren anses representera det antal förbrukningsenheter, som motsvarar summan av antalet rum och antalet hektar odlad jord med ett tillägg till summan av 2 enheter. Den specifika energiförbrukningen inom ett företags distributionsområde anges i bilaga 1, kolumn 7, såsom den genomsnittliga energiuttagningen under ett år per förbrukningsenhet (kWh/F) inom området. Antalet förbrukningsenheter inom ett distributionsområde har kunnat uppskattas med ledning av den officiella statistikens uppgifter om rumsantal och åkerareal.

Uppgifterna i kolumn 7 utgöra ett uttryck för i vilken grad den elektriska kraften utnyttjas inom resp. distributionsområden. I största allmänhet kan man säga, att en specifik energiuttagning, som håller sig under 30 à 35 kWh/F ger en antydning om, att området ifråga huvudsakligen endast är belysnings-elektrifierat. En dubbelt så stor medelförbrukning, 60 à 70 kWh/F, gör det troligt, att elkraften inom området även användes för motordrift och en specifik energiförbrukning av över 100 kWh/F antyder en ännu mera vidgad användning av den elektriska energien. Inom områden, där elkraften fått en mycket omfattande användning, t. ex. till såväl belysning och motorer som matlagning och bostadsuppvärmning, kan den specifika energiförbrukningen stiga till 1 000 kWh/F och däröver. Elkraftutredningen har, såsom i den inledande översikten (sid. 66) framhållits, utgått ifrån att en specifik energiförbrukning av 65 kWh/F motsvarade vad som kunde anses vara en rimlig elektrifieringsnivå på landsbygden.

I *diagram 3* är den genomsnittliga energiförbrukningen per förbrukningsenhet inom samtliga ifrågavarande distributionsområden grafiskt återgiven.

¹ Begreppet förbrukningsenhet förklaras närmare i den inledande översikten sid. 64.

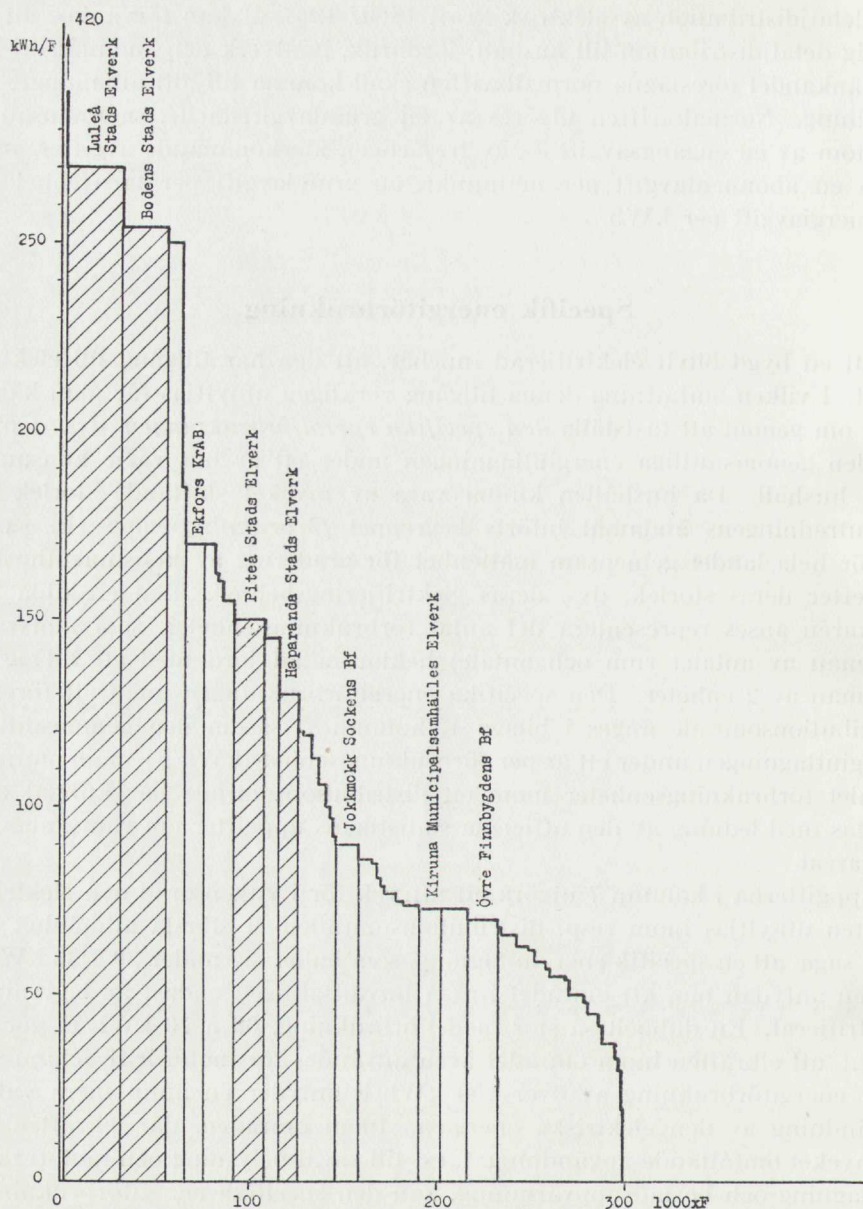

Diagram 3. Specifik energiförbrukning (kWh/F) hos distributionsföretagen.
(Stadsföretagens staplar äro streckade.)

Företagens storlek har utmärkts genom att antalet förbrukningsenheter har avsatts efter den horisontella axeln. Stadsföretagens staplar ha markerats genom streckning. Med ledning av uppgifterna i bilaga 1, kolumn 7, kan ett godtyckligt utvalt företags läge i diagrammet lätt bestämmas, varigenom

man får en uppfattning om hur pass välelektrifierat företagets distributionsområde är i jämförelse med övriga områden i länet.

Tabell 7 utvisar den specifika energiförbrukningen inom olika företagsgruppers distributionsområden. För varje grupp angivas värdena för de företag, som uppvisa högsta och lägsta energiuttagningen per förbrukningsenhet, ävensom genomsnittsvärdet för hela gruppen.

Tabell 7. Specifik energiförbrukning inom olika grupper av företag

Företagsform	Specifik energiförbrukning (kWh/F)		
	max.	min.	medel
Staten.....	39 (1 300)	39	39 (935)
Kommun	313 (840)	73	196 (228)
Aktiebolag	250	46	124
Ekonomisk förening	185	23	82
Underhållsförening.....	—	—	—
Industri.....	420	35	105
Enskild person	92	17	62
Speciell	55 (350)	7	53 (143)
Stadsföretag.....	270	130	224
Landsbygdsföretag.....	420 (1 300)	7	96 (175)
Länet	420 (1 300)	7	130 (188)

Ann. Inom parentes upptagas de värden, som erhållas om de fyra på sid. 18 angivna företagen med effektgränstaxor utan kWh-avgift för energi under gränsen medräknas.

Av sammanställningen framgår bl. a., att den specifika energiförbrukningen hos de 122 företag, som närmast är ifråga, i genomsnitt är 130 kWh/F och varierar mellan 420 och 7 kWh/F. Elektrifieringsnivån är i genomsnitt högst hos de kommunala företagen och lägst inom det statliga Sesarönätets distributionsområde. (Hos de båda övriga statliga företagen — distributionsnätet i Porjus samt kokströmsnätet i Kiruna — uppgår emellertid den specifika energiförbrukningen till över 1 000 kWh/F, och om dessa medräknas blir genomsnittet för de statliga distributionsområdena 935 kWh/F.) För stadsföretagen är den specifika energiförbrukningen i medeltal 224 kWh/F. Genomsnittsvärdet för landsbygdsföretagen är 96 kWh/F (om statens distributionsnät i Porjus och Kiruna samt Arméns Fortifikationsförvaltning och Malmbergets Municip medräknas 175 kWh/F) och ligger sålunda högre än det av elkraftutredningen antagna medelvärde 65 kWh/F.

Medelpriser

På grundval av företagens uppgifter om konsumenternas energiförbrukning samt bruttointkomsten av den försålda energien kan det inom distributionsområdet gällande priset per såld kWh uträknas. Detta pris ut-

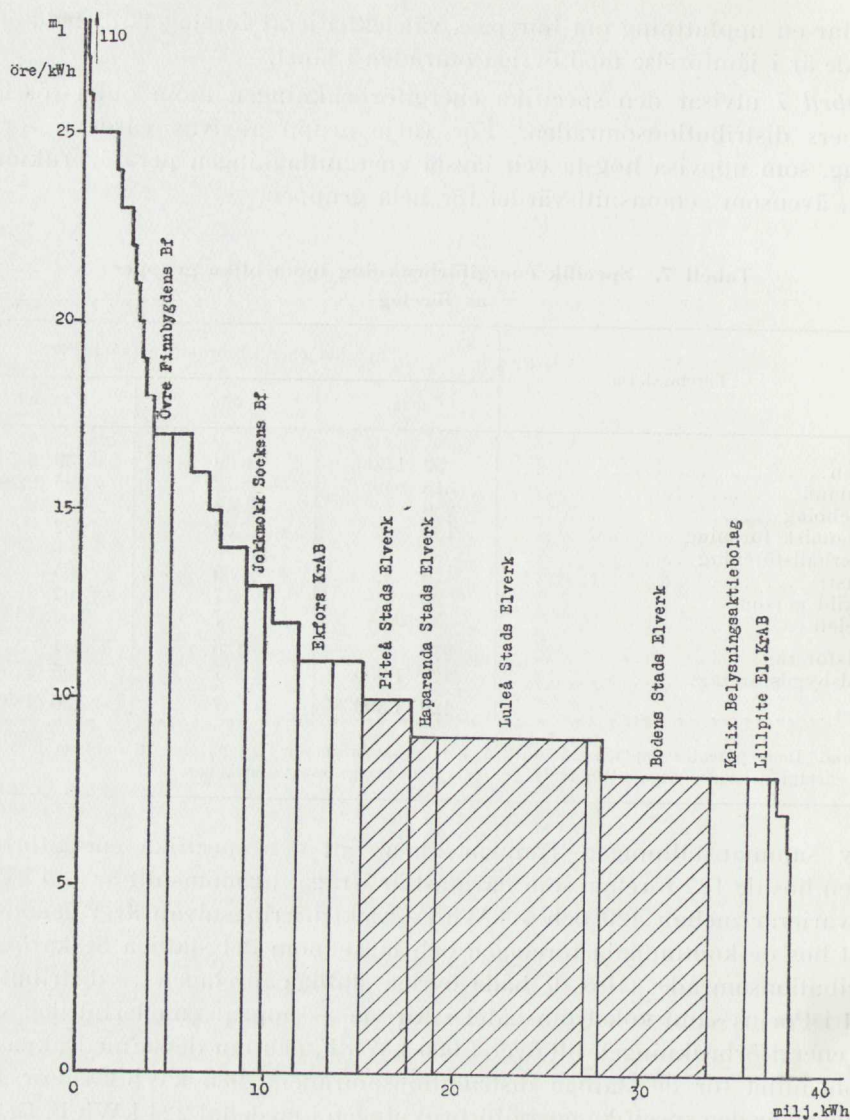

Diagram 4. Verkligt medelpris (m_1) för detaljdistribuerad kraft.
(Stadsföretagens staplar äro streckade.)

gör det verkliga medelpriset vid försäljning av elektrisk energi och har betecknats m_1 . Då många företags tariffer äro av progressiv natur och sålunda medge ett lägre pris vid ökad uttagning, blir medelpriset m_1 beroende av energiförbrukningens omfattning. Medelpriset kan därför bli olika för två företag med exakt samma tariffuppsättning, om nämligen den specifika energiuttagningen är olika inom deras områden. Av det föregående framgår, att den specifika energiuttagningen uppvisar stora variationer inom olika

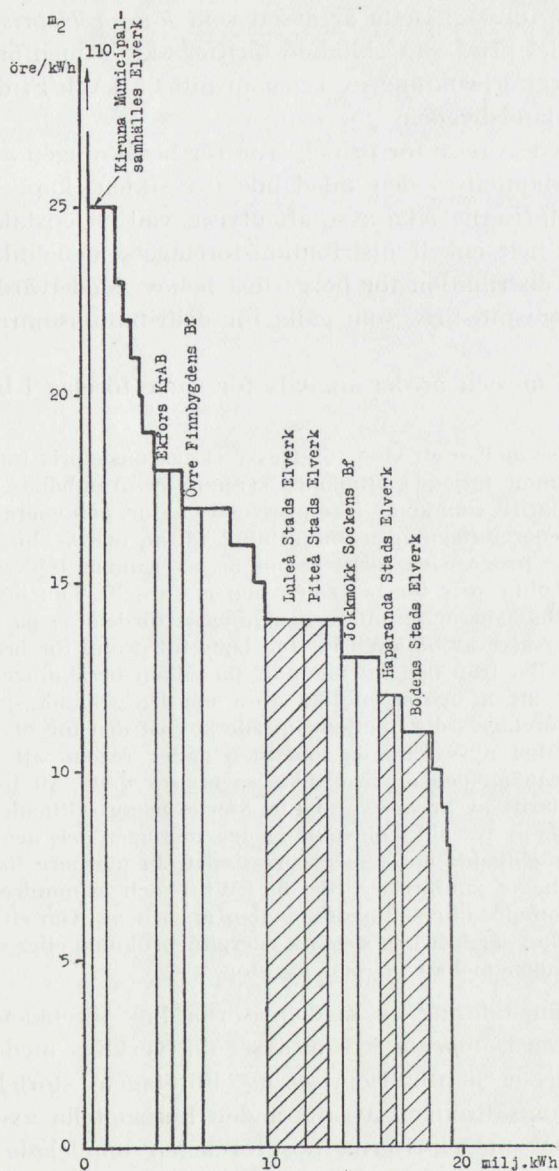

Diagram 5. Jämförelsepris (m_2), utgörande beräknat medelpris för detaljdistribuerad kraft vid en specifik energiförbrukning av 65 kWh/F. (Stadsföretagens staplar äro streckade.)

distributionsområden. Medelpriset m_1 är därför ej lämpligt som direkt jämförelsepris.

Därest elkraften utnyttjades i lika hög grad inom alla distributionsområden i landet, skulle de olika distributörernas medelpriser kunna direkt jämföras med varandra. Ett på denna förutsättning grundat medelpris har ut-

räknats för varje företag. Detta är avsett som *jämförelsepris* (betecknat m_2) och utgöres av det pris, som gällande tariffer skulle medföra vid en förut-satt specifik energiförbrukning av i genomsnitt 65 kWh/F, dvs. det antagna medelvärdet för landsbygden.

En närmare redogörelse för principerna för beräkningen av medelpriserna m_1 och m_2 har lämnats i den inledande översikten, kap. VII. Det är att märka, att medelpriserna icke avse att utvisa, vad en enstaka abonnent får betala. De ange helt enkelt distributionsföretagets medelinkomst per kWh av all företagets distribution för borgerliga behov. Medelvärdena m_1 och m_2 äro sålunda genomsnittspris, som gälla för distributionsområdet som helhet betraktat.

Medelpriserna m_1 och m_2 ha angivits för varje företag i bilaga 1, kolum- nerna 8 och 9.

Vid en jämförelse mellan ett visst företags verkliga medelpris (m_1) och beräknade medelpris (m_2) kunna följande allmänna synpunkter framhållas. Om ett företag tillämpar en enda tariff, som är av icke progressiv natur, och energipriset sålunda är detsamma oavsett energiuttagningens omfattning, bli m_1 och m_2 lika stora. Tillämpar företaget flera icke progressiva tariffer, om än av samma typ¹, exempelvis enkla energitariffer med olika pris för belysning och motordrift, kan det inträffa, att m_1 och m_2 bli olika. Detta beror på att förbrukningens fördelning på nämnda ändamål vid en elektrifieringsnivå av 65 kWh/F, som lagts till grund för beräkningen av m_2 , i vissa fall kan avvika från den nu rådande, på vilken beräkningen av m_1 grundar sig. Klart är vidare, att m_1 och m_2 bli lika stora, om den gällande specifika energiför- brukningen inom företagets distributionsområde är just den för m_2 beräknade, näm- ligen 65 kWh/F. Med nyss nämnda undantag gäller regeln, att om för ett visst företag medelpriserna m_1 och m_2 äro olika, så utvisar detta, att företaget tillämpar åtminstone någon tariff av progressiv natur. Storleken av skillnaden mellan m_1 och m_2 påverkas sålunda av två olika omständigheter, nämligen dels den specifika energi- förbrukningen, dels gällande tariffers progressivitet. Ju närmare företagets specifika energiförbrukning ligger jämförelsevärdet 65 kWh/F och ju mindre progressiva dess tariffer äro, desto mindre blir skillnaden mellan m_1 och m_2 . Om ett företag uppvisar särskilt låg eller också särskilt hög specifik energiförbrukning eller starkt progressiva tariffer, blir skillnaden mellan m_1 och m_2 stor.

En grafisk framställning av medelpriserna hos företagen i Norrbottens län finnes återgiven i *diagram 4*, som avser det verkliga medelpriset m_1 , och *diagram 5*, som avser jämförelsepriset m_2 . Företagens storlek har utmärkts genom att energiomsättningen avsatts å den horisontella axeln.

Tabell 8 utvisar medelpriserna hos företagen uppdelade gruppvis efter organisationsform samt i stads- och landsbygdsföretag.

Det verkliga medelpriset (m_1) för hela länet är 12 öre/kWh (resp. — om de statliga näten i Porjus och Kiruna samt Arméns Fortifikationsförvaltning och Malmbergets Municip medräknas — 9 öre/kWh). Högst ligger Kare- suando Belysningsanläggning med 110 öre/kWh och lägst Bolidens Gruv AB och Törefors AB, båda med 6 öre/kWh (resp. Övre Norrlands Krv:s distribu- tionsnät i Porjus med 2 öre/kWh).

¹ Om ett företag har flera tariffer av samma typ angives i bil. 1, kolumn 10, endast ett typnummer (se sid. 21.)

Tabell 8. Verkligt medelpris (m_1) och jämförelsepris (m_2) inom olika grupper av företag

Företagsform	Verkligt medelpris m_1 (öre/kWh)			Jämförelsepris m_2 (öre/kWh)		
	max.	min.	medel	max.	min.	medel
Staten.....	22	22 (2)	22 (3)	17	17	17
Kommun	25	8 (3)	10 (9)	25	11	15
Aktiebolag	22	8	10	21	8	15
Ekonomisk förening	37	7	15	39	7	17
Underhållsförening.....	—	—	—	—	—	—
Industri.....	28	6	13	27	6	17
Enskild person	40	16	19	36	16	24
Speciell	110	18 (5)	19 (9)	110	18	23
Stadsföretag.....	10	8	9	14	10	13
Landsbygdsföretag.....	110	6 (2)	14 (8)	110	6	17
Länet	110	6 (2)	12 (9)	110	6	16

Anm. Inom parentes upptagas de värden, som erhållas om de fyra på sid. 18 angivna företagen med effektgränstariffer utan kWh-avgift för energi under gränsen medräknas.

Av de olika företagsformerna uppvisa staten, som här representeras endast av Sesarönätet, det högsta verkliga medelpriset, 22 öre/kWh, samt de kommunala företagen och aktiebolagen det lägsta, 10 öre/kWh. Stadsföretagens verkliga medelpriser variera ej så mycket som landsbygdsföretagens och äro i genomsnitt något lägre än dessa. Bland stadsföretagen uppvisa Piteå det högsta verkliga medelpriset, 10 öre/kWh, och Boden det lägsta, 8 öre/kWh. (Medräknas de fyra ovannämnda företagen med effektgränstariffer utan kWh-avgift för energi under gränsen uppvisar gruppen »enskild person» det högsta och staten det lägsta verkliga medelpriset. Genomsnittet för landsbygdsföretagen sjunker då till 8 öre/kWh, dvs. lägre än för stadsföretagen.)

De högsta verkliga medelpriserna i länet förekomma hos landsbygdsföretagen. Högst ligger som nämnts Karesuando Belysningsanläggning med 110 öre/kWh. Därefter följa lotsverkets fyrplats Rödkallen med 85, Vidsels Krv med 40, Vaxholms Bf med 37, Gullträsk Bf och Lakaträsk Bf med 35, Kurravaara Bf med 32 samt Glommersträsk Kraftverksförening, Jukkasjärvi Sockens Utbyars Bf, Jäckviks Krv och Koler Bf med 30 öre/kWh. Den sammanlagda energiomsättningen för dessa 11 företag utgör endast 1,2 % av hela omsättningen på landsbygden. Av landsbygdsföretagen i övrigt ligga 9 i prisgruppen 25—29 öre/kWh med sammanlagt 7,7 % av energiomsättningen, 12 i prisgruppen 20—24 öre/kWh med 5,1 % av omsättningen, 41 i prisgruppen 15—19 öre/kWh med 23,1 % av omsättningen, 28 i prisgruppen 10—14 öre/kWh med 37,9 % av omsättningen och 17 i prisgruppen 6—9 öre/kWh med 24,7 % av den totala omsättningen hos samtliga 118 undersökta landsbygdsföretag.

De höga m_1 -värdena behöva ej ha sin grund i olämplig prispolitik från företagets sida. Även de mest ändamålsenliga tariffer kunna medföra ett högt verkligt medelpris, om nämligen elkraften inom distributionsområdet

utnyttjas i mycket obetydlig omfattning (exempelvis på grund av att företagets verksamhet nyligen påbörjats). Den specifika energiförbrukningen ligger också för 9 av de 11 namngivna företagen mellan 7 och 50 kWh/F. I den mån ifrågavarande företag visa höga medelpriser även vid en specifik energiuttagning av 65 kWh/F, komma de att nedan bli föremål för undersökning i samband med redogörelsen för landsbygdsföretag med högt jämförelsepris.

Jämförelsepriset m_2 , dvs. det beräknade genomsnittspriset vid en medelförbrukning av 65 kWh/F, är för hela länet 16 öre/kWh. Det högsta i länet förekommande jämförelsepriset (110 öre/kWh) uppvisar Karesuando Belysningsanläggning och det lägsta (6 öre/kWh) Törefors AB. Av de efter företagsformer indelade grupperna förete de av enskild person drivna företagen i genomsnitt det högsta m_2 -värdet (24 öre/kWh). Det lägsta jämförelsepriset i medeltal per företag, (15 öre/kWh) förekommer hos de kommunala företagen och aktiebolagen. Jämförelsepriset hos stadsföretagen äro i genomsnitt 4 öre/kWh lägre än hos landsbygdsföretagen (13 resp. 17 öre/kWh).

Topprisföretag

För utrönande av alla tänkbara orsaker till förekommande höga jämförelsepris skulle ha erfordrats en mångfald uppgifter, som icke lämpligen kunnat infordras från företagen. På grundval av föreliggande material ha emellertid de företag, vars jämförelsepris m_2 uppgå till 20 öre/kWh eller däröver, i det följande benämnda »topprisföretag», underkastats särskild granskning.

Topprisföretagen i Norrbottens län äro alla landsbygdsföretag. Deras antal uppgår till 31 stycken, dvs. 23 % av samtliga landsbygdsföretag. De distribuera energi till sammanlagt 8 196 förbrukare motsvarande 21 % av landsbygdsföretagens samtliga förbrukare.

Bland topprisföretagen ingå Kiruna Municipalsamhälles Elverk och Luosavaara-Kiirunavaara AB, Kiruna. Dessa båda företag ha distribution inom skilda delar av samhället och distributionen avser endast energi för belysning samt — i fråga om det förstnämnda företaget — motorer på högst 1 hk enligt enkel energitariff med belysningspriset 25 öre/kWh. Förbrukarna ha emellertid även tillgång till kraft för hushållsvärme från Övre Norrlands Krv:s kokströmsnät i Kiruna till ett verkligt medelpris av 3 öre/kWh. I Kiruna råder sålunda det säregna förhållandet, att samma förbrukare erhålla kraft från två olika distributörer och de här upptagna medelpriserna för berörda företag ge därför icke upplysning om förbrukarnas medelkostnader för den sammanlagda förbrukningen inom det gemensamma distributionsområdet.

I följande *tabell 9* lämnas specificerade uppgifter beträffande de 15 företag, vilkas jämförelsepris uppgå till minst 25 öre/kWh, samt vissa medelvärden beträffande dels dessa företag i högsta prisgruppen, dels ock alla 31

topprisföretagen. För jämförelse ha vidare motsvarande medeltal för samtliga landsbygdsföretag angivits.

Av tabellen framgår, att av de 15 där upptagna företagen i högsta prisgruppen 8 äro ekonomiska föreningar, 2 industrier, 2 kommunala, 2 speciella och 1 enskild person. Av samtliga 31 topprisföretag äro 21 ekonomiska föreningar, 4 industrier, 2 kommunala, 2 speciella, 1 aktiebolag och 1 enskild person. De ekonomiska föreningarna äro visserligen de till antalet flesta, men om varje företagsgrupp undersökes för sig finnas de procentuellt flesta topprisföretagen bland grupperna enskild person, speciella företag, industrier och kommunala företag. Därefter följa ekonomiska föreningar och aktiebolag.

Tabell 9. Landsbygdsföretag med höga jämförelsepriser

Jämförelsepris m_2 (öre/kWh)	Företagets namn	Företagsform	Råkraftanskaffning					Detaljdistribution	
			Egen kraftstation (E)	Över antal mellanled	Ursprunglig råkraftleverantör	Inköpt råkraft (1000 kWh)	Medelpris m_0	Antal förbrukare	Tariff typer
110	Karesuando Belysningsanläggning	spec.	E	0	—	—	—	53	101
85	Lotsverket	"	E	0	—	—	—	3	001
39	Vaxholms Bf	ek. f.	E	0	—	—	—	16	506, 800
36	Vidsels Krv	ensk.	E	0	—	—	—	44	001, 008, 700
35	Gullträsk Bf	ek. f.	—	1	Övre Norrlands Krv	4	30·0	28	001
"	Lakaträsk Bf	"	—	1	"	13	30·0	50	001
31	Glommersträsk Kraftverksförening	"	E	0	Skellefteå Stads Elverk	90	6·1	235	606
30	Jäckviks Krv	"	E	0	—	—	—	10	001
28	Jukkasjärvi Sockens Utbyars Bf	"	—	1	Övre Norrlands Krv	109	8·2	320	001, 006, 506
27	Kengis Bruk	ind.	E	0	—	—	—	40	501, 505, 800
26	Kurravaara Bf ..	ek. f.	—	1	Övre Norrlands Krv	11	12·0	50	506
25	Arvidsjaur Krv	komm.	E	0	—	—	—	610	001, 006, 700
"	Kiruna Municipal-samhälles Elverk	"	—	1	Övre Norrlands Krv m. fl.	1 067	11·0	2 500	101
"	Koler Bf	ek. f.	—	0	Övre Norrlands Krv	36	7·8	64	601, 206
"	Luossavaara—Kiruna AB, Kiruna	ind.	—	—	"	.	.	901	001
110-25	Ovannämnda företag	medeltal				190	10·6	328	
110-20	Samtliga topprisföretag	"				211	7·5	264	
110-6	" landsbygdsföretag	"				322	4·7	274	

Av samtliga företag i länet ha blott 25 % egen kraftkälla. En undersökning av topprisföretagens råkraftanskaffning visar, att 42 % ha egen kraftkälla (11 självförsörjande och 2 delinköpande företag). Inom den högsta prisgruppen, dvs. av de i tabellen namngivna företagen, ha 53 % egen kraftkälla (7 självförsörjande och 1 delinköpande företag).

De 2 delinköpande topprisföretagen erhålla sin tillskottskraft, det ena från Skellefteå Stads Elverk och det andra från Övre Norrlands Krv över ett mellanled.

De 18 totalinköpande topprisföretagen erhålla alla råkraft från Övre Norrlands Krv, nämligen 7 direkt, 10 över ett och 1 över två mellanled.

Som av ovanstående framgår förekommer kedjehandel med råkraft i 12 fall och är alltså icke vanligare bland topprisföretagen än bland företagen i allmänhet. I 3 av nämnda fall är kedjehandeln att betrakta som skenbar. De återstående ha kommenterats ovan under rubriken »Övrig kedjehandel» (nr 3, 13, 15—17, 19, 32, 40 och 41).

Toppriserföretagen inköpa i regel små energibelopp till ofta relativt höga inköpspriser. Medeltalen per topprisföretag äro 211 000 kWh inköpt råkraft och 7,5 öre/kWh mot 322 000 kWh och 4,7 öre/kWh beträffande samtliga landsbygdsföretag. Att märka är emellertid, att dessa medeltal hänföra sig endast till det begränsade antal företag, beträffande vilka uppgifter om råkraftinköp föreligga.

Skillnaden mellan inköpspris (m_0) och försäljningspris (m_1) är störst hos följande företag: Glommersträsk Kraftverksförening ($m_0 = 6,1$ och $m_1 = 30$ öre/kWh), Koler Bf ($m_0 = 7,8$ och $m_1 = 30$ öre/kWh) samt Jukkasjärvi Sockens Utbyars Bf ($m_0 = 8,2$ och $m_1 = 30$ öre/kWh).

På varje landsbygdsföretag i länet belöpa i genomsnitt 274 förbrukare. Toppriserföretagen uppvisa i medeltal 264 konsumenter per företag. Frånräknas de båda Kirunaföretagen blir medeltalet förbrukare för återstående topprisföretag 165 och för företagen i högsta prisgruppen 117 i stället för i tabell 9 angivna 264 resp. 328. Antalet förbrukare visar sålunda i stort sett sjunkande tendens i de högre prisgrupperna.

Av särskilt intresse vid undersökningen av företag med höga jämförelsepriser äro de av dessa företag tillämpade tariff typerna. De 31 topprisföretagen redovisa tillsammans 66 tariff er, därav 23 grundavgiftstariffer, 19 enkla energitariffer, 11 säsongtariffer, 5 ackordstariffer och 4 tidspärrtariffer, varjämte stegrabattariff, enkel blocktariff, polygontariff och effekttariff förekomma i enstaka fall. De i tabell 9 upptagna femton topprisföretagen i högsta prisgruppen tillämpa sammanlagt 31 tariff er, därav 14 enkla energitariffer (typnummer 001 eller 101) fördelade på elva företag, som antingen tillämpa enbart dylika tariff er eller därjämte ha ackords- (700), säsong- (006), stegrabatt- (008) eller grundavgiftstariffer (206, 506). De fyra återstående företagen tillämpa grundavgiftstariff (501, 505, 506, 606) antingen enbart eller jämte ackordstariff (800). Toppriserföretagen använda sålunda olika tariff typer i ungefär samma proportioner som företagen i allmänhet.

Progressiva tariffer förekomma dock i mindre utsträckning hos topprisföretagen i högsta prisgruppen än bland övriga företag i länet.

En undersökning av topprisföretagens geografiska fördelning ger vid handen, att de flesta äro belägna i kustlandet, vilket uppenbarligen hänger samman med befolkningens fördelning. Av samtliga företag i kustlandet äro emellertid blott omkring 10 % topprisföretag, medan av företagen i inlandet över 60 % äro topprisföretag. Icke mindre än fem topprisföretag äro belägna i trakten av Kiruna.

Den verkställda granskningen av de 31 topprisföretagen, dvs. de företag, som vid en förutsatt specifik energiuttagning inom respektive distributionsområde av 65 kWh/F skulle uppnå medelpriser på minst 20 öre/kWh, utvisar

att samtliga topprisföretag ha distribution endast på landsbygden,

att grupperna enskild person och speciella företag i förhållande till antalet företag inom varje grupp innehålla de flesta topprisföretagen,

att jämförelsevis många av topprisföretagen erhålla kraft från egen kraftstation,

att topprisföretagen i regel få betala högre pris för råkraft än landsbygdsföretagen i allmänhet, vilket endast delvis förklaras av att de inköpa relativt små energimängder,

att kedjehandel med råkraft icke förekommer bland topprisföretagen i större utsträckning än bland samtliga landsbygdsföretag i länet,

att genomsnittliga antalet förbrukare hos topprisföretagen är 96 % av medeltalet för samtliga landsbygdsföretag (om de två topprisföretagen i Kiruna, som ha sin konsumentstock gemensam med det statliga kokströmsnätet därstädes, undantagas, 65 % av medeltalet för landsbygdsföretagen utom Kiruna),

att topprisföretagen i stort sett tillämpa tariffer av olika typer i ungefär samma proportioner som företagen i allmänhet, dock att de mera primitiva tarifftyperna oftare förekomma hos företagen med jämförelsepriser på minst 25 öre/kWh, samt

att, ehuru de flesta topprisföretagen äro belägna i kustlandet, blott omkring 10 % av samtliga företag där äro topprisföretag, medan av företagen i inlandet över 60 % äro topprisföretag.

Av länets distributionsföretag ha 18 såsom ovan nämnts icke medtagits vid medelprisberäkningen. Beträffande 4, nämligen Arméns Fortifikationsförvaltning, Malmbergets Municip samt Övre Norrlands Krv:s distributionsnät i Porjus och kokströmsnät i Kiruna, har anledningen härtill varit de för dessa företag speciella förbrukningsförhållandena. Klart är emellertid, att dessa företags tariffer medföra låga medelpriser. I fråga om de återstående 14 företagen, vilka ha ackordstariffer utan energiuppmätning, har det icke kunnat fastställas huruvida de äro att betrakta som topprisföretag eller ej. Av sistnämnda distributionsföretag äro 9 ekonomiska föreningar, 4 enskilda

företagare och 1 speciell. Ej mindre än 9 av dessa företag äro helt självförsörjande. Av de 5 återstående företagen erhålla 4 råkraft från Råneå El. Kvarn AB och 1 från Övre Norrlands Krv direkt. Ej mindre än 7 av dessa företag ha distribution inom en och samma kommun, nämligen Arvidsjaurs socken. Det genomsnittliga antalet förbrukare hos dessa företag med ackordstariffer är 39, dvs. endast 13 % av motsvarande medelvärde för samtliga landsbygdsföretag.

De tillämpade ackordstarifferna innehålla mycket skiftande prisbestämmelser. Årsavgifterna utgå i allmänhet per watt lampeffekt. Av ifrågavarande 14 företag tillämpa 7 årsavgifter per watt, vilka hos olika företag variera mellan 16 och 50 öre. Årsavgifter beräknade per normalljus tillämpas hos 2 företag, vilkas priser hålla sig mellan 10 och 60 öre. I enstaka fall förekommer, att årsavgiften beräknas per lampa (8 kr.), per förbrukare (c:a 100 kr.) eller per gård (60 kr.). Hos ett par av företagen förekomma andra särskilda bestämmelser.

Beträffande ifrågavarande 14 företag, som enbart eller huvudsakligen tillämpa ackordstariffer och därför ej ingå i medelprisundersökningen, kan sammanfattningsvis sägas, att flertalet utgöres av små, i råkrafthänseende självförsörjande företag, drivna som ekonomiska föreningar eller av enskilda personer, och att de förse endast ett fåtal konsumenter med energi enbart för belysning.

Engångsavgifter

I föreliggande redogörelse har vid beräkningen av priserna på elkraft inom de olika distributionsområdena tagits hänsyn endast till de avgifter, som förbrukarna få betala enligt företagets gällande tariffer. I och med att elektrifieringen blivit genomförd inom ett område och engångsavgifterna slutbetalts, bli också förbrukarnas avgifter enligt tarifferna de enda aktuella.

I samband med tillkomsten av ett nytt distributionsföretag eller eljест vid anslutning av en ny tillkommen förbrukare utkräves emellertid vanligen en engångsavgift, antingen i form av en inträdesavgift för medlemskap i en distributionsförening eller i form av en särskild anslutningsavgift. Engångsavgiftens innebörd och betydelse har utförligt behandlats i den inledande översikten, kap. VIII, vari även framhållits de omständigheter, som omöjliggjort ett eljест önskvärt hänsynstagande till dessa avgifter vid bedömande av gällande priser på elektrisk kraft. Enär företagets uppgifter angående engångsavgifterna i många fall äro ofullständiga och osäkra, kan någon tillförlitlig redogörelse för desamma icke lämnas.

Av de 140 distributionsföretagen i Norrbottens län ha 18 stycken icke kunnat lämna några uppgifter om engångsavgifterna, 3 företag ha meddelat, att nyanslutning ej vore aktuell och 49 företag ha uppgivit, att några engångsavgifter ej förekomma.

Uppgifterna om förekommande engångsavgifter föreligga sålunda endast för 70 företag. För 11 av dessa gäller, att en nytillträdande abonnent själv

får bestrida alla nödiga anläggningskostnader i form av en anslutnings- eller inträdesavgift. En del företag bestämma engångsavgiften från fall till fall.

Hos många företag förekommer, att avgiftens storlek göres beroende t. ex. av antalet ljuspunkter eller antalet hästkrafter hos de motorer, som installeras. Avgiftsberäkningen är mycket olika hos olika företag. Ett och samma företag tillämpar ofta flera av dessa olika beräkningsgrunder och avgifterna per ljuspunkt och hästkraft utgå då vanligen jämsides. Normalt uttages en avgift av mellan 10 och 100 kr. per ljuspunkt eller hästkraft. Åtta företag uttaga engångsavgift per NB-enhet med belopp, som variera mellan 20 och 110 kr. per NB-enhet. Genomsnittsvärdena för de företag i Norrbottens län, som använda ifrågavarande enheter, kunna anses utgöra omkring 30 kr./ljuspunkt, 45 kr./hk och 50 kr./NB-enhet. I enstaka fall utgår engångsavgift per rum (med 15—70 kr.) eller andra särskilda enheter.

Av 25 företag tillämpas vissa fasta engångsavgifter, som äro oberoende av anläggningskostnaden. Dessa variera mellan 10 och 225 kr. I genomsnitt uppgå de till omkring 80 kr.

De kommunala företagen uttaga i regel ej några engångsavgifter av nytillträdande konsumenter. Luleå Stads Elverk tillämpar emellertid en fast anslutningsavgift av 100 kr. för abonnenter i förorterna och på den kringliggande landsbygden.

Engångsavgifternas belopp äro som av ovanstående översikt framgår mycket varierande hos olika företag. Detta gäller även förekommande enhetsberäkning. Det har därför ej varit möjligt att i detta sammanhang lämna en mera specificerad redogörelse för engångsavgifternas storlek hos de olika företagen i länet.

Vissa företag med höga kraftpriser förete å andra sidan låga engångsavgifter, vilket sålunda synes innebära, att dessa företag uttaga anläggningskostnaden helt eller delvis i form av energiavgifter. Enär någon medelvärdesberäkning av engångsavgifterna ej är möjlig att genomföra på grund av det skiftande beräkningssättet för dessa avgifter, kan någon direkt jämförelse mellan engångsavgifterna hos de företag, som uppvisa höga jämförelsepriser (topprisföretagen) och övriga företag i länet ej ske. Vid en närmare granskning av topprisföretagens engångsavgifter kan emellertid icke spåras någon tendens, som ger vid handen att topprisföretagen skulle i större utsträckning än landsbygdsföretagen i allmänhet ha låga engångsavgifter. Topprisföretagen ge i detta avseende samma oenhetliga intryck som alla övriga landsbygdsföretag.

Uppgifter angående distributionsföretagen i Norrbottens län

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försåld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företaget tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Abborrträsk Krv, <i>Abborrträsk</i>	Egen krst	—	—	16	.	.	.	.	001, 700
Altersunds och Öarnas Bf, <i>Persön</i>	Råneå El. Kvarn AB	26	11.2	43	18	50	14	14	506
Arjeplogs Elverk, <i>Arjeplog</i>	Egen krst	—	—	225	269	313	12	15	101, 105, 50 700
Arneemarks-Stridholms Bf, <i>Arneemark</i>	Sikfors KrAB....	139	4.6	200	120	86	8	8	001, 002, 10
Arvidsjaur Krv, <i>Arvidsjaur</i>	Egen krst	—	—	610	275	73	25	25	001, 006, 70
Arméns Fortifikations- förvaltning, <i>Boden</i> ¹	Övre Norrlands Krv	.	.	455	(1 063)	(350)	(5)	.	101, 140
Auktsjaur Kraftverks- bolag, <i>Auktsjaur</i>	Egen krst	—	—	50	.	.	.	.	006, 700
Bensby Bf, <i>Bensbyn</i> ..	Råneå El. Kvarn AB	129	5.1	93	.	.	.	.	001, 580
Bergverks AB Freja, <i>Ko- skullskulle</i>	Övre Norrlands Krv	.	.	350	69	37	18	18	001
Bjurådalens Bf, <i>Bjurå</i>	Råneå El. Kvarn AB	17 68	10.9	143	48	48	20	17	606
Björnsby Bf, Björnsbyn, <i>Luleå</i>	"	33	6.9	37	34	110	7	7	001, 506
Björknäs Bf, Björknäs, <i>Kalix</i>	Pälänge El. KrAB	5	15.2	13	5	62	15	15	506
Blåsmarks El. KrAB, <i>Blåsmark</i>	Övre Norrlands Krv	486	3.6	827	² 335	59	17	16	606
Bodens Stads Elverk, <i>Boden</i>	Övre Norrlands Krv + egna krst	6 223	2.4	3 420	5 830	254	8	11	001, 002, 00 007, 041, 20 700
Bolidens Gruv AB, Avd. Lavergruvan, <i>Laver</i>	Övre Norrlands Krv	.	.	70	200	420	6	10	206
Bondersby Bf, <i>Bonders- byn</i>	Pälänge El. KrAB	29	13.6	55	28	78	16	16	506
Bredåkers Bf, <i>Åkernäs</i>	Svartlå Krv.....	74	14.7	152	78	62	15	15	506
Brobyns Bf, Brobyn, <i>Boden</i>	Råneå El. Kvarn AB	15	9.4	28	10	42	21	21	003
Brändöns Bf, <i>Brändön</i>	"	31	7.3	78	38	76	7	7	506
Buddby Bf, Buddbyn, <i>Boden</i>	Bodens Stads El- verk	27	10.7	45	29	78	12	12	001, 006
Buddby-Frängsmyr Bf, Buddbyn, <i>Boden</i>	"	3	9.5	6	3	61	14	14	006
Börjelsby Bf, Börjels- byn, <i>Kalix</i>	Pälänge El. KrAB	30	13.3	70	27	63	16	16	501, 502, 50
Börjelslandets Bf, <i>Persön</i>	Råneå El. Kvarn AB	20	8.9	48	.	.	.	.	001, 700, 80
Degerbäckens Bys Bf, Degerbäckens by, <i>Boden</i>	Hednoretts El. Be- lysning AB	20	7.3	40	15	44	10	10	006

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft <i>m</i> ₀ (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft <i>m</i> ₀ (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi <i>m</i> ₁ (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företagets tariffer
							verk- ligt <i>m</i> ₁	jäm- fö- relse <i>m</i> ₂	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Degerselsbygdens Bf, <i>Sörbyn</i>	Råneå El. Kvarn AB	391	6·3	412	129	45	17	15	002, 606, 700
Ekfors KrAB, <i>Övertorneå</i>	Övre Norrlands Krv + egen krst	870	4·1	1 705	1 835	170	11	18	101, 601
Fjällbonäs Bf, Fjällbonäs, <i>Arvidsjaur</i>	Egen krst	—	—	13	.	.	.	.	— ³
Furunäsets Sjukhus, <i>Piteå</i>	Övre Norrlands Krv	371	4·7	65	.	.	.	.	800
Gammelgårdens Bf, <i>Gammelgården</i>	Pålänge El. KrAB	34	14·3	74	31	70	17	17	501, 506
Gammelstads Bf, <i>Gammelstad</i>	Råneå El. Kvarn AB	271	6·1	325	216	79	12	12	105, 106, 506, 700
Glommersträsk Kraftverksförening, <i>Glommersträsk</i>	Skellefteå Stads Krv ⁴ + egen krst	90	6·1	235	111	74	30	31	606
Granträsk Nya Bf, <i>Granträsk</i>	Egen krst	—	—	37	9	36	25	22	101, 106
Gullträsk Bf, <i>Gullträsk</i>	Statens Järnvägar	4	30·0	28	4	23	35	35	001
Gällivare Municipalsamhälles El. Belysningsverk, <i>Gällivare</i>	Övre Norrlands Krv	1 551	4·7	1 150	964	155	14	19	001, 101, 105, 107, 206, 700
Gällivare Sockens Bf, <i>Hakkasbyn</i>	»	888	4·2	1 387	557	74	22	22	102, 105, 106, 506
Halvar Halvarsson, <i>Avaviken</i>	Egen krst	—	—	8	.	.	.	.	700
Haparanda Stads Elverk, <i>Haparanda</i>	Övre Norrlands Krv	1 861	4·0	1 750	1 348	130	9	12	001, 005, 206, 306
Harads Bf, <i>Harads</i>	Svartlå Krv	136	19·4	263	148	81	20	20	001, 506
Harrioja El. Bf, Harrioja, <i>Haparanda</i>	Övre Norrlands Krv	13	10·3	25	13	85	15	16	606
Hedbergs El. F., <i>Arvidsjaur</i>	Egen krst	—	—	22	.	.	.	.	700
Hednorets El. Belysnings AB, <i>Boden</i>	Övre Norrlands Krv	996	4·2	667	403	73	16	17	002, 506
Hertsö Bf, <i>Hertsön</i>	Luleå Stads El- verk	38	6·2	58	23	48	15	14	001, 002
Hålbjergs Säg- och El- förening, <i>Hålbjergsli- den</i>	Egen krst	—	—	9	.	.	.	.	700
Infjärdens KrAB, <i>Rok- näs</i> ¹⁸	Övre Norrlands Krv	651	3·5	796	475	86	11	13	606
Innanbäckens Bf, Innan- bäcken, <i>Kalix</i>	Kalix Belysnings AB	60	6·7	82	49	100	8	8	002
Jokkmokk Sockens Bf, <i>Jokkmokk</i>	Övre Norrlands Krv	1 502	3·9	2 000	1 060	90	13	13	101, 606 ⁵
Jukkasjärvi Sockens Bf, <i>Kiruna</i>	»	818	4·5	650	402	120	15	19	006, 105, 502, 506
Jukkasjärvi Sockens Ut- byars Bf, <i>Kiruna</i>	Jukkasjärvi Soc- kens Bf	109	8·2	320	82	50	30	28	001, 006, 506
Jäckviks Krv, <i>Jäckvik</i>	Egen krst	—	—	10	3	46	30	30	001
Kalix Belysnings AB, <i>Kalix</i>	Övre Norrlands Krv	2 123	3·8	1 322	² 1 974	250	8	13	206, 301, 501, 505
Kamlunge Bf, Kamlunge, <i>Morjärv</i>	Pålänge El. KrAB	9	13·0	19	8	65	15	15	606

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företagets tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Karesuando Belysnings- anläggning, <i>Karesuan- do</i> ⁶	Egen krst ⁶	—	—	53	5	19	110	110	101
Karlbergs Bf, <i>Deger- bäcken</i>	Hednorets El. Be- lysnings AB	17	11·4	30	11	45	14	14	006
Kengis Bruk, <i>Pajala</i> ..	Egen krst	—	—	40	7·8	35	28	27	501, 505, 800
Keräsjoiki Älvdals Bf, <i>Kärrbäck</i>	Övre Norrlands Krv	8·	·	·	·	·	·	·	·
Kiruna Municipalsam- hälles Elverk, <i>Kiruna</i>	Luossavaara-Kii- runavaara AB	1 067	11·0	2 500	941	73	25	25	101 ¹⁰
Koler Bf, <i>Koler</i>	Övre Norrlands Krv	9·36	7·8	64	15	33	30	25	001, 206
Kukkola Kvarn och Såg, Kukkola, <i>Lomkärr</i>	Egen krst	—	—	40	·	·	·	·	700
Kurravaara Bf, <i>Kiruna</i>	Jukkasjärvi Soc- kens Bf	11	12·0	50	9	33	32	26	506
Kusåns Bf, <i>Vittjärv</i> ..	Hednorets El. Be- lysnings AB	11	10·7	18	12	80	10	10	006
Laisvalls El.Df, Lais- vallsby, <i>Arjeplog</i>	Bolidens Gruv AB	19	8·1	18	19	87	9	11	201
Lakaträsk Bf, <i>Lakaträsk</i> Lerbäck-Bergnäs Bf, <i>Moskosel</i>	Statens Järnvägar Egen krst	13 8·	30·0 ·	50 ·	13 ·	37 ·	35 ·	35 ·	001 ·
Lill-Korsträsk Bf, Lill- Korsträsk, <i>Älvsbyn</i>	»	—	—	150	36	36	25	18	001, 006
Lillpite El. KrAB, <i>Lill- pite</i> ¹⁸	Övre Norrlands Krv + egen krst	255	6·8	1 198	1 216	145	8	10	101, 102, 106 700
Lotsverket, Fyringen- jörskontoret, <i>Stock- holm</i>	Egen krst	—	—	3	0	7	85	85	001
Luleå Stads Elverk, <i>Luleå</i>	Övre Norrlands Krv Sikfors KrAB....	10427 2 350	2·4 2·9	5 922	8 486	270	9	14	001, 006, 041 105, 206, 241 700
Luossavaara-Kiiruna- vaara AB, <i>Malmberget</i>	Övre Norrlands Krv + egen krst	·	·	696	400	106	9	11	001, 006
Luossavaara-Kiiruna- vaara AB, <i>Kiruna</i>	Övre Norrlands Krv	·	·	901	231	50	25	25	001 ¹⁹
Långträsk Bf, <i>Långträsk</i> Malmbergets Municip, <i>Malmberget</i> ¹	Egen krst	—	—	83	27	46	19	15	206
	Övre Norrlands Krv	4 181	2·0	1 100	(4 562)	(840)	(3)	·	101,, 106, 14
	Luossavaara-Kii- runavaara AB	380	11·0						
Morjärvs Bf, <i>Morjärv</i>	Övre Norrlands Krv	10·	·	244	2 253	160	9	13	001,, 506
Moskosels Krst, <i>Lång- träsk</i>	Egen krst	—	—	70	40	92	16	16	001,, 006, 80
Munksunds AB, Luleå Trämassefabrik, Karlshäll, <i>Luleå</i>	Sikfors KrAB....	·	·	150	200	162	9	12	101,, 106, 70
Månsby El.Bf, <i>Månsbyn</i>	Pålänge El. KrAB	32	13·8	70	29	69	16	16	506
Niemisels El.Bf, <i>Niemisel</i>	Råneå El. Kvarn AB	138	7·5	211	88	60	14	14	506,, 700

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företagets tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Norra Sunderbyns Bf, <i>Norra Sunderby</i>	Råneå El. Kvarn AB	30	10·7	54	25	55	14	14	506
Norrtjärdens El. KrAB, <i>Norrfjärden</i>	Sikfors KrAB.... ¹¹	722	4·1	750	460	77	12	13	606, 900
Orrbyns El.Bf, <i>Orrbyn</i>	Råneå El. Kvarn AB	45	12·0	118	45	54	16	15	006, 606
Persöns El.Bf, <i>Persön</i>	"	42	11·5	74	27	43	16	16	506, 700
Persö Södra Bf, <i>Persön</i>	"	5	13·8	16	5	33	17	16	506
Persö Östra Bf, <i>Persön</i>	"	2	21·8	6	3	60	20	20	506
Piteå Stads Elverk, <i>Piteå</i>	Övre Norrlands Krv	4 568	2·8	2 450	2 456	150	10	14	001, 002, 005, 006, 040, 700, 800
Prästholms El.Bf, <i>Södra Prästholmen</i>	Råneå El. Kvarn AB	35	14·2	100	30	43	18	17	501, 506
Pålänge Bf, <i>Pålänge</i> ..	Pålänge El. KrAB	51	14·1	110	45	68	17	17	501, 506
Pålänge El.KrAB, <i>Kalix</i>	Övre Norrlands Krv	688	5·0	6	3	58	16	16	506
Rasmyrans Bf, Rasmyran II, <i>Boden</i>	Hednorets El. Belysnings AB	20	10·0	36	16	54	13	13	506
Revelns Bf, Reveln, <i>Luleå</i>	Råneå El. Kvarn AB	19	6·8	12	.	.	.	.	900
Riaby Bf, <i>Gammelgården</i>	Pålänge El. KrAB	23	13·0	44	19	65	17	17	501, 505, 506
Rolfs Bf, Rolfs, <i>Kalix</i>	Kalix Belysnings AB	32	6·3	29	28	160	8	9	002
Rosviks El. KrAB, <i>Rosvik</i>	Övre Norrlands Krv	172	5·3	280	94	46	22	21	001, 006, 506
Rutviks Bf, <i>Rutvik</i>	Råneå El. Kvarn AB	48	6·4	72	44	73	11	11	506
Rutvikssunds Bf, Rutvikssund, <i>Luleå</i>	"	8	10·9	14	8	70	10	10	506
Ryssbält Bf, <i>Ryssbält</i> ..	Pålänge El. KrAB	23	16·7	75	22	48	19	19	506
Råneå El. Kvarn AB, <i>Råneå</i> ¹²	Övre Norrlands Krv	3 298	3·5	498	468	119	11	17	005, 101, 102
Sandsundets Bf, <i>Ryssbält</i>	Pålänge El. KrAB	1	22·1	7	1	28	26	20	506
Sandö Belysningsföretag, <i>Sandön</i>	Luleå Stads El- verk	2	14·0	5	3	62	13	13	— ¹³
Sangis El.Bf, <i>Sangis</i> ..	Sangis Älvdals Bf	217	6·1	275	⁷ 160	97	11	12	206
Sangis Älvdals Bf, <i>Sangis</i>	Övre Norrlands Krv	1 083	4·4	1 050	409	63	17	16	603
Selets Kraftstationsförening, <i>Älviken</i>	"	713	4·3	1 040	554	66	14	14	105, 506
Sikfors KrAB, <i>Vargbacken</i>	Övre Norrlands Krv + egen krst	.	.	327	215	85	11	12	001, 006, 046, 105, 206, 246, 505, 601, 606, 700
Skatamarkbygdens Bf, Inbyn II, <i>Hundsjö</i>	Råneå El. Kvarn AB	110	10·7	255	75	37	25	17	603, 606
Skogså Bf, <i>Skogså</i>	"	14	13·0	33	⁷ 11	40	19	17	001, 506
Slagnäs Kraftverksförening, <i>Slagnäs</i> ¹⁴	Egen krst	—	—	60	32	88	20	20	101, 501
Smedsby Bf, <i>Smedsbyn</i>	Råneå El. Kvarn AB	61	7·9	101	47	55	13	13	101, 106, 506

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försåld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företaget tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Småkvárnens Bf, <i>Måns- byn</i>	Pålänge El. KrAB	8	10.5	14	8	90	12	12	5063
Statens Järnvägar, <i>Stock- holm</i>	Övre Norrlands Krv	.	.	1 046	365	55	18	18	1011, 700
Statens Vattenfallsverk, Se Övre Norrlands Krv									
Stenbackens Belys- ningsföretag, Box 38, <i>Kalix</i>	Kalix Belysnings AB	22	6.4	36	18	82	8	8	0011, 002
Stora Lappträsk Bf, <i>Bondersbyn</i>	Pålänge El. KrAB	4	15.4	8	3	65	18	18	5063
Storsunds Bf, <i>Storsund</i>	Egen krst	—	—	50	.	.	.	.	7000
Storöns Bf, <i>Storöhamn</i>	Pålänge El. KrAB	40	12.0	65	36	92	15	15	5063
Stråkanäs Bf, Stråka- näs, <i>Kalix</i>	"	14	14.1	30	12	69	18	18	5063
Sundoms Bf, <i>Sundom</i> . .	Råneå El. Kvarn AB	28	8.3	62	20	39	21	19	5063
Svartlå Krv, <i>Harads</i> ¹⁵	Hednorets El. Be- lysnings AB + egen krst	.	.	142	53	54	24	23	5063
Säivis Bf, <i>Säivis</i>	Övre Norrlands Krv	37	7.9	97	40	68	17	17	1011, 206
Södra Sunderby El.Bf, <i>Södra Sunderbyn</i>	Råneå El. Kvarn AB	157	8.1	235	143	73	13	13	1055, 506
Tuolluvaara Gruv AB, <i>Tuolluvaara</i>	Övre Norrlands Krv	.	.	95	50	100	18	22	0211, 606
Tvärå Kraftverksföre- ning, <i>Tvärån</i>	Egen krst	—	—	80	22	42	16	16	0011, 006
Tväråselets Bf, <i>Tvärå- selet</i>	"	—	—	50	17	52	24	23	0011, 006
Töre Bf, <i>Töre</i>	Övre Norrlands Krv	¹⁰ 839	4.3	452	² 541	185	7	9	1011, 506
Törefors AB, Törefors, <i>Kalix</i>	"	.	.	10	10	154	6	6	1011
Vallens Bf, <i>Kalix-Vallen</i>	Kalix Belysnings AB	20	7.3	26	20	128	8	8	0022
Vaxholms Bf, <i>Arjeplog</i>	Egen krst	—	—	16	7	80	37	39	5063, 800
Wibby Bf, Wibbyn, <i>Boden</i>	Råneå El. Kvarn AB	16	8.7	20	13	79	11	11	5063
Vidsels Krv (Firma Joh. Lindroth), <i>Vidse</i>	Egen krst	—	—	44	5	17	40	36	0011, 008, 7
J E Wikman, <i>Abborr- träsk</i>	"	—	—	5	.	.	.	.	9000
Vistträsk Bf, <i>Vistträsk</i>	Övre Norrlands Krv	87	8.9	96	51	80	24	24	0011, 006
Vittjärvs Bf, <i>Vittjärv</i> . .	Bodens Stads El- verk	90	11.3	100	82	100	19	21	2063
Vitå Älvdals Bf, <i>Vitå</i>	Övre Norrlands Krv	295	4.7	500	257	75	17	17	0011, 002
Västanfors Bf, Kam- lunge, <i>Morjärv</i>	Pålänge El. KrAB	9	12.2	28	8	44	14	13	2011, 206
Ytterby Bf, <i>Kalix-Ny- borg</i>	"	133	13.4	350	⁷ 119	57	17	16	1063, 506

Distributörernas namn och adress	Råkraftanskaffning			Detaljdistribution					
	Erhåller råkraft från	Inköpt råkraft (1 000 kWh)	Medel- pris för råkraft m_0 (öre/ kWh)	Antal för- brukare	Försäld energi (1 000 kWh)	Medel- förbruk- ning per enhet (kWh/F)	Medelpris (öre/kWh)		Typnummer på företagets tariffer
							verk- ligt m_1	jäm- fö- relse m_2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Aträsk Bf, Åträsk, <i>Lill- pile</i>	Egen krst	—	—	56	20	51	25	22	009, 206
Älvsby ELBf, <i>Älvsbyn</i>	Sikfors KrAB	1 083	4·0	682	739	170	12	18	102, 105, 106, 146, 206, 700
Ängesby Bf, <i>Ängesbyn</i>	Råneå El. Kvarn AB	173	4·5	110	.	.	.	.	001, 700
Överkalix Sockens Bf, <i>Överkalix</i>	Övre Norrlands Krv	805	4·5	¹⁶ 600	409	113	17	23	606
Övre Bondersbyn Bf, <i>Bondersbyn</i>	Pålänge El. KrAB	13	15·4	34	12	52	18	17	001, 606
Övre Finnbygdens Bf, <i>Tärendö</i>	Övre Norrlands Krv	1 897	3·6	2 867	1 106	70	17	17	101, 606
Övre Hedens Bf, <i>Hed- noret</i>	Hednorets El. Be- lysnings AB	7	10·8	8	4	61	15	15	006
Övre Norrlands Krv (Distributionsnätet i Porjus), <i>Umeå</i> (Statens Vattenfallsverk) ¹	Egna krst m. m.	—	—	264	(2 022)	(1 300)	(2)	.	240, 340, 501, 700
Övre Norrlands Krv (Kokströmsnätet i Ki- runa), <i>Umeå</i> (Statens Vattenfallsverk) ¹	"	—	—	²⁰ 2 499	(13 558)	(1 080)	(3)	.	101, 106, 140
Övre Norrlands Krv (Distributionsnätet på Seskarö), <i>Umeå</i> (Sta- tens Vattenfallsverk)	"	—	—	350	83	39	22	17	606
Övre Vitådalens Bf, Lappsel, <i>Avafors</i>	Råneå El. Kvarn AB	¹⁷ .	.	65	30	86	18	21	606
	Hela länet	56 890	3·8	53 256	38 922	173	11·4	16	
	Stadsföretag	25 429	2·6	13 542	18 120	238	8·5	13	
	Landsbygdsföretag	31 461	4·7	39 714	20 795	116	13·9	17	

¹ Inom parentes angivna värden äro ej medräknade i slutsummor resp. medeltal för hela länet samt stads- och landsbygdsföretag. Se i övrigt sid. 18.

² Här ingår någon industriell kraft.

³ Kostnaderna delas mellan medlemmarna. Tre abon- nenter betala 50 kr. per år.

⁴ Råkraftleverantören, som ej själv bedriver detaljdistribution i Norrbottens län, erhåller kraft dels och huvudsakligen från egna kraftstationer, dels från Övre Norrlands Krv.

⁵ Dessa tariffer infördes i juni 1943.

⁶ Anläggningen (gengasverk) förstörd av brand år 1944. Distributionen ombesörjes sedan 1945 i stället av Kare- suando Belysningsförening, som erhåller råkraft från Övre Norrlands Krv (Porjus).

⁷ Uppskattat värde.

⁸ Uppgifter för år 1943 saknas, enär anläggningen då ännu ej var utbyggd.

⁹ Råkraftuppgifterna avse år 1945.

¹⁰ Morjärvs Bf erhöill år 1943 råkraft genom samköp med Töre Bf. Föreningarnas gemensamma inköp redovisas

under Töre Bf. Morjärvs Bf anslöts år 1946 direkt till Övre Norrlands Krv.

¹¹ Råkraftuppgifterna avse år 1944.

¹² Äges av statens vattenfallsverk.

¹³ Tariffer saknas. Kostnaderna delas mellan förbrukarna.

¹⁴ Arjeplogs Elverk har numera övertagit distributionen.

¹⁵ Äges av Svanå AB.

¹⁶ Distributionsanläggningarna voro år 1943 under ut- byggnad. År 1944 hade antalet förbrukare ökat till 1 441.

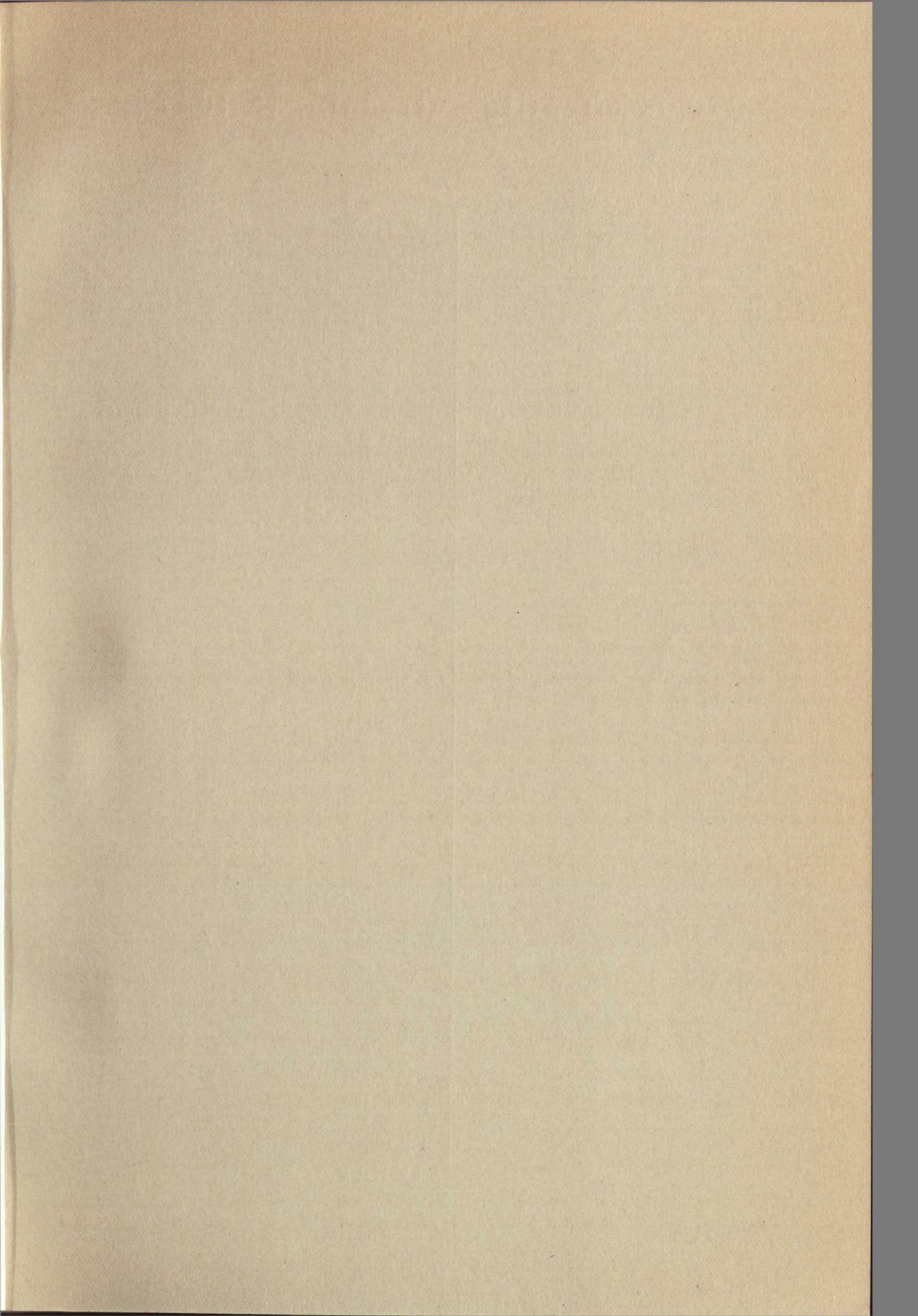
¹⁷ Bjurådalens Bfs och Övre Vitådalens Bfs gemensamma råkraftinköp redovisas under Bjurådalens Bf.

¹⁸ Statens Vattenfallsverk har år 1947 förvärvat aktie- majoriteten i bolaget.

¹⁹ Avser belysningsenergi. Värmeenergi för hushållsändamål distribueras genom Övre Norrlands Krv:s kok- strömsnät. Se sid. 30.

²⁰ Dessa förbrukare erhålla energi för belysning från Kiruna Municipalsamhälles Elverk eller Luossavaara— Kiirunavaara AB, Kiruna.

Anm. I enstaka fall förekommer att beträffande samma företag uppgifterna om försäld kraft visa något högre värden än uppgifterna om inköpt kraft. Dylika avvikelser kunna bero på att uppgifterna avse olika år eller på att mätfel, felaktig uppskattning av ackordstariff- eller frikraftleveranser eller felräkning förekommit. Ifrågavarande av företagen lämnade uppgifter ha medtagits i tabellen, emedan de — ehuru ej fullt exakta — likväl upplysa om storleks- ordningen av nämnda värden. Uppgiftsfelen påverka icke medelvärdena för länet, enär de genomgående avse småföretag.

Statens offentliga utredningar 1947

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

Förslag till konvention mellan Sverige, Danmark och Norge om erkännande och verkställighet av domar i brottmål m. m. [16]
Lagberedningens förslag till jordabalk. 1. [38]
Betänkande med förslag om upphävande av äldre giftermålsbalken. [43]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

Betänkande med utredning rörande riksräkenskapsverkets organisation. [13]
1945 års lönekommitté. 2. Betänkande med förslag till statens allmänna avlöningsreglemente m. m. [23]

Kommunalförvaltning.

Betänkande med förslag till lag om regionkommuner m. m. [30]
Kommunallagskommitténs betänkande 1 med förslag ang. ändringar i kommunallagarnas bestämmelser om bürgerlig primärkommuns kompetens och om kvalificerad majoritet. [53]

Statens och kommunernas finansväsen.

Politi.

Polisen och allmänheten. Betänkande med förslag till tjänstereglemente för polisväsendet. [45]

Nationalekonomi och socialpolitik.

Kollektiv tvätt. Betänkande med förslag att underlätta hushållens tvättarbete. [1]
Kommitténs för partiellt arbetsföra betänkande. 2. Förslag angående yrkesvägledning och yrkesutbildning för partiellt arbetsföra m. m. [18]
3. Utredningar och förslag ang. sysselsättnings- och arbetsterapi vid vissa sjukhus och vårdanstalter m. m. [44]
Kompetensförordningar för statliga, vissa halvstatliga och kommunala tjänster samt sådana yrken och befattningar, för vilkas utövande kräves av statlig myndighet utfärdad behörighetsförklaring eller legitimation. [19]
Socialvårdskommitténs betänkande. 15. Utredning och förslag ang. särskilda barnbidrag och bidragsförskott m. m. [21]
Betänkande rörande ett centralt arbetsmarknadsorgan. [24]
Slutbetänkande avgivet av bostadssociala utredningen. Del 2. Saneringen av stadssamhällenas bebyggelse. Organisationen av låne- och bidragsverksamheten för bostadsändamål. [26]
Stuveriverksamheten i svenska hamnar. [28]
Välfärdsanordningar för sjöfolk i hamn. [29]
1945 års skogshärbärgesutrednings betänkande. Del 1. Utredning rörande bostads- och levnadsförhållandena på hemmansskogarna med förslag till åtgärder för bostadsbeståndets komplettering och förbättrande. [37]
Statsmakterna och folkhushållningen under den till följd av stormaktskriget 1939 inträdda krisen. Del 7. Tiden juli 1945—juni 1946. [41]
Statens sjukhusutrednings av år 1943 betänkande. 3. Utredningar och förslag ang. sysselsättnings- och arbetsterapi vid vissa sjukhus och vårdanstalter m. m. [44]
Betänkande ang. familjeliv och hemarbete. [46]

Hälsa- och sjukvård.

Allmänt näringsväsen.

Elkraftutredningens redogörelse nr 1. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras rätkraftkostnader och priser vid distribution av elektrisk kraft. Inledande översikt. [3]
Betänkande med förslag till standardtariffer för detaljdistribution av elektrisk kraft. [4]
Elkraftutredningens redogörelse nr 2: 15. Redogörelse för detaljdistributörerna samt deras rätkraftkostnader och

priser vid distribution av elektrisk kraft. Älvsborgs län. [20]
2: 12. Malmöhus län. [35]
2: 11. Kristianstads län. [40]
2: 8—10. Kalmar län, Gotlands län och Blekinge län. [48]
2: 25. Norrbottens län. [54]
Möbler. Betänkande avgivet av 1946 års möbelutredning. [52]

Fast egendom. Jordbruk med binäringar.

Betänkande ang. fiskerinäringens efterkrigsproblem samt den prisreglerande verksamheten på fiskets område. [2]
Betänkande med förslag ang. lantmäteripersonalens organisation samt avlöningsförhållanden m. m. [7]
Betänkande med förslag ang. fiskets administration m. m. [8]
Utredning med synpunkter på sågverksdriften i Norrland och förslag angående inrättande av en central sågverkskola. [32]
Redogörelse i sammandrag för utredning rörande planering av jordbruket och skogsbruket i Nedertorneå kommun. [33]
Vid andra riksskogstaxeringen av Norrland åren 1938—42 använd metodik och hörom vunna erfarenheter. Redogörelse avgiven av 1937 års riksskogstaxeringsnämnd. [36]
Betänkande ang. organisationen för försöksverksamheten på jordbrukets område. [42]
Fiskerättskommitténs förslag till fiskelag jämte därmed sammanhängande författningar. [47]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Industri.

Handel och sjöfart.

Handeln med olja. Betänkande med förslag avgivet av oljeutredningen 1945. [14]
Betänkande med förslag till ändrad lagstiftning ang. handel med skrot, lump och begagnat gods. [22]
Sysselsättningsförhållandena inom varuhandeln. [50]

Kommunikationsväsen.

Bank-, kredit- och penningväsen.

Försäkringsväsen.

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

Betänkande med förslag till geofysiskt observatorium i Kiruna m. m. [6]
Betänkande om tandläkarutbildningens ordnande m. m. Del 3. Tandläkarinstitutens organisation m. m. [9]
1940 års skolutrednings betänkanden och utredningar. 8. Utredning och förslag rörande vissa socialpedagogiska anordningar inom skolväsendet. [11]
9. Gymnasiet. [34]
10. Flickskolan. [49]
Ungdomens fritidsverksamhet. Ungdomsvårdskommitténs betänkande del 4. [12]
1941 års lärarlönesakkunniga. Betänkande med förslag till lönerreglering för övningslärare. [15]
Stöd åt utvecklingshämmande ungdom. Ungdomsvårdskommitténs betänkande del 5. [17]
1945 års akademikerutredning. [25]
Betänkande med förslag till ändrad ordning beträffande vissa helgdagar. [27]
Betänkande med förslag ang. utbildning av befäl för handelsflottan m. m. [31]
Supplement nr 7 till Sveriges familjenamn 1920. [39]
Betänkande om granskning och antagning av läroböcker. [51]

Försvarsväsen.

1944 års militärsjukvårdskommitténs betänkande. Del 2. [5]
Betänkande med förslag rörande civilförsvarets organisation m. m. [10]

Utrikes ärenden. Internationell rätt.